

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4330

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA**

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy –
Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz
niektórych innych ustaw i poselskim projekcie
ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów
powszechnych (druki nr 3655 i 3361)**

Marszałek Sejmu - zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu skierował w dniu 7 września 2010 r. poselski projekt ustawy oraz w dniu 1 grudnia 2010 r. rządowy projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka do pierwszego czytania.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tych projektów ustaw na posiedzeniach w dniach 14, 16 grudnia 2010 r. oraz 7, 17, 21 czerwca 2011 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 21 czerwca 2011 r.

Sprawozdawca

/-/ Jerzy Kozdroń

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/-/ Wojciech Wilk

USTAWA**z dnia 2011 r.****o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾****Art. 1.**

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Sądy powszechne wykonują również inne zadania z zakresu ochrony prawnej, powierzone w drodze ustaw.”;

2) w art. 2:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zadania z zakresu ochrony prawnej, inne niż wymiar sprawiedliwości, wykonują w sądach referendarze sądowi i starsi referendarze sądowi. Ilekroć w przepisach jest mowa o referendarzach sądowych, rozumie się przez to także starszych referendarzy sądowych.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Zadania, o których mowa w § 2, mogą wykonywać sędziowie, jeżeli ich wykonywanie przez referendarzy sądowych nie jest możliwe.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. § 1. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski.

§ 2. Organami samorządu sędziowskiego są:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych, ustawę z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 205, poz. 1364 oraz z 2011 r. Nr 109, poz. 627.

- 1) zgromadzenie ogólne sędziów apelacji,
- 2) zgromadzenie ogólne sędziów okręgu,
- 3) zebranie sędziów danego sądu.”;

4) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. Działalność administracyjna sądów polega na:

- 1) zapewnieniu odpowiednich warunków techniczno-organizacyjnych oraz majątkowych funkcjonowania sądu i wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3,
- 2) zapewnieniu właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu, bezpośrednio związanego z wykonywaniem przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3.

Art. 9. Nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 1, sprawuje Minister Sprawiedliwości, na zasadach określonych w dziale I rozdziale 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 96, poz. 620, Nr 123, poz. 835, Nr 152, poz. 1020, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726).”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. § 1. Wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawują prezesi sądów.

§ 2. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, sprawuje Minister Sprawiedliwości przez służbę nadzoru, którą stanowią sędziowie delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości w trybie art. 77.

Art. 9b. Czynności z zakresu nadzoru administracyjnego nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.”;

6) w art. 11:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Przewodniczącym wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestru zastawów jest referendarz sądowy. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, biorąc pod uwagę racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami, funkcję przewodniczącego wydziału ksiąg wieczystych można powierzyć sędziemu.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Funkcję przewodniczącego wydziału w sądzie apelacyjnym i okręgowym powierza prezes tego sądu, a w sądzie rejonowym, na wniosek prezesa tego sądu, prezes przełożonego sądu okręgowego. Przed powierzeniem funkcji przewodniczącego wydziału prezes zasięga opinii właściwego kolegium sądu. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa sądu wiążąca”,

c) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Funkcję przewodniczącego wydziału powierza się na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata. Zwolnienie z funkcji przewodniczącego wydziału, przed upływem tego okresu, może nastąpić po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu. Przed zasięgnięciem opinii prezes sądu poucza o możliwości złożenia wyjaśnień na piśmie, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania pouczenia. Posiedzenie kolegium odbywa się nie wcześniej niż po upływie wyjaśnień lub bezskutecznym upływie terminu do ich złożenia.

§ 3b. W przypadku łączenia funkcji przewodniczącego wydziału z funkcją prezesa albo wiceprezesa sądu, funkcję przewodniczącego wydziału powierza się na okres odpowiadający kadencji prezesa albo wiceprezesa sądu.”,

d) uchyla się § 4,

e) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Prezes sądu może powierzyć sędziemu funkcję zastępcy przewodniczącego wydziału, jeżeli przemawiają za tym wielkość lub zakres zadań wydziału. W wydziale ksiąg wieczystych oraz w wydziale gospodarczym do spraw rejestrowych funkcję zastępcy przewodniczącego powierza się referendarzowi sądowemu. Przepisy § 3 i 3a stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 12:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd rejonowy dzieli się na wydziały:

1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw,

2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. W sądzie rejonowym może zostać utworzony wydział:

1) rodzinny i nieletnich – do spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw,

2) pracy, ubezpieczeń społecznych albo pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw odpowiednio z zakresu prawa pracy lub z zakresu ubezpieczeń społecznych,

3) gospodarczy – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw,

4) ksiąg wieczystych – do prowadzenia ksiąg wieczystych.

§ 1b. Rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych, spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw lub prowadzenie ksiąg wieczystych, należących do właściwości sądu rejonowego, w którym nie utworzono wydziału do tych spraw, Minister Sprawiedliwości przekazuje innemu sądowi rejonowemu, w trybie określonym w art. 20.”,

c) uchyla się § 2–5;

8) uchyla się art. 13–15;

9) w art. 16:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd okręgowy dzieli się na wydziały:

„1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych, spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw oraz spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, z wyjątkiem spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wniosek o orzeczenie środka poprawczego,

2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego, spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych oraz spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wniosek o orzeczenie środka poprawczego.”,

b) uchyla się § 2–4,

c) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. W sądzie okręgowym może zostać utworzony wydział:

1) pracy, ubezpieczeń społecznych albo pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw odpowiednio z zakresu prawa pracy lub z zakresu ubezpieczeń społecznych,

2) gospodarczy – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw.

§ 4b. Rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych oraz spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, należących do właściwości sądu okręgowego, w którym nie utworzono odrębnego wydziału do tych spraw, Minister Sprawiedliwości przekazuje innemu sądowi okręgowemu, działającemu na obszarze tej samej apelacji, w trybie określonym w art. 20.”;

10) uchyla się art. 17;

11) w art. 18 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd apelacyjny dzieli się na wydziały:

- 1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, prawa rodzinnego i opiekuńczego, jak również spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw,
- 2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego oraz spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych,
- 3) pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.”;

12) po art. 18 dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. W sądach mogą być tworzone wydziały inne niż wymienione w art. 12, 16 lub art. 18.

Art. 18b. Poza siedzibą sądu mogą być tworzone wydziały zamiejscowe, a poza siedzibą sądu okręgowego także ośrodki zamiejscowe.”;

13) art. 19 i 20 otrzymują brzmienie:

„Art. 19. § 1. Minister Sprawiedliwości tworzy i znosi wydziały oraz wydziały i ośrodki zamiejscowe sądów w drodze zarządzenia, mając na względzie potrzebę zapewnienia racjonalnej organizacji sądownictwa, w szczególności przez dostosowanie liczby, rodzaju i wielkości wydziałów do obciążenia wpływem spraw, ekonomię postępowania sądowego oraz konieczność prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych, w celu zagwarantowania realizacji prawa obywatela do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie; w zarządzeniu o utworzeniu wydziału oraz wydziału lub ośrodka zamiejscowego należy określić jego siedzibę, obszar właściwości oraz zakres spraw przekazanych do rozpoznawania.

§ 2. W przypadku zniesienia wydziału lub ośrodka zamiejscowego sądu, pracownicy zatrudnieni w zniesionej jednostce przechodzą do odpowiedniego sądu.

Art. 20. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, w drodze rozporządzeń:

- 1) tworzy i znosi sądy oraz ustala ich siedziby i obszary właściwości,
- 2) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,

- 3) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, należących do sądu gospodarczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych,
 - 4) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych z właściwości innych sądów okręgowych, działających na obszarze tej samej apelacji,
 - 5) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw, z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,
 - 6) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu prowadzenie ksiąg wieczystych z właściwości lub części obszarów właściwości innych sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,
 - 7) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie spraw w elektronicznym postępowaniu upominawczym z właściwości innych sądów rejonowych,
 - 8) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie wniosków o nadanie klauzuli wykonalności decyzjom wydanym przez Radę, Komisję Europejską, Europejski Bank Centralny, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego oraz wyrokom Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z właściwości innych sądów rejonowych
- kierując się potrzebą zapewnienia racjonalnej organizacji sądownictwa, przez dostosowanie liczby sądów, ich wielkości i obszarów właściwości do zakresu obciążenia wpływem spraw, a także uwzględniając ekonomię postępowania sądowego, w celu zagwarantowania realizacji prawa obywatela do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie.”;

14) w art. 21:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organami sądów są:

- 1) w sądzie rejonowym – prezes sądu i dyrektor sądu, z zastrzeżeniem § 1a,
- 2) w sądzie okręgowym – prezes sądu, kolegium sądu i dyrektor sądu,
- 3) w sądzie apelacyjnym – prezes sądu, kolegium sądu i dyrektor sądu.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Dyrektora sądu powołuje się w sądzie rejonowym, w którym jest co najmniej piętnaście stanowisk sędziowskich. W sądach rejonowych, w których nie powołano dyrektora sądu, zadania dyrektora sądu wykonują dyrektorzy przełożonych sądów okręgowych.

§ 1b. Jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, Minister Sprawiedliwości może powołać dyrektora sądu w sądzie rejonowym, w którym jest co najmniej dziesięć stanowisk sędziowskich.”,

c) uchyla się § 2,

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prezes sądu jest zwierzchnikiem służbowym dyrektora sądu, z zastrzeżeniem art. 177 § 4, wykonuje w stosunku do dyrektora sądu czynności z zakresu prawa pracy, z wyjątkiem czynności zastrzeżonych dla Ministra Sprawiedliwości, oraz co najmniej raz w roku określa potrzeby sądu konieczne dla zapewnienia warunków prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3, biorąc pod uwagę przewidywany ich zakres; nie może jednak wydawać dyrektorowi sądu poleceń, dotyczących kompetencji określonych w art. 31a § 1 pkt 1–3 i 5.”;

15) w art. 22:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu:

- 1) kieruje sądem i reprezentuje sąd na zewnątrz, z wyjątkiem spraw należących do kompetencji dyrektora sądu, a w szczególności:
 - a) kieruje działalnością administracyjną sądu, w zakresie wskazanym w art. 8 pkt 2,
 - b) jest zwierzchnikiem służbowym sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów danego sądu,
 - c) powierza sędziom i referendarzom sądowym pełnienie funkcji i zwalnia z ich pełnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej,
- 2) dokonuje analizy orzecznictwa w kierowanym sądzie pod względem poziomu jego jednolitości i informuje sędziów o wynikach tej analizy, a w razie stwierdzenia istotnych rozbieżności w orzecznictwie informuje o nich Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- 3) pełni inne czynności przewidziane w ustawie oraz przepisach odrębnych.”,

b) uchyla się § 1a,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W zakresie kierowania działalnością administracyjną sądu, prezes sądu podlega prezesowi sądu przełożonego oraz Ministrowi Sprawiedliwości.”,

d) uchyla się § 3–6;

16) po art. 22 dodaje się art. 22a i 22b w brzmieniu:

„Art. 22a. § 1. Prezes sądu apelacyjnego w sądzie apelacyjnym, a prezes sądu okręgowego w sądzie okręgowym i w sądach rejonowych, działających w okręgu sądowym, ustala, po zasięgnięciu opinii kolegium właściwego sądu, najpóźniej do końca listopada każdego roku, podział czynności, który obejmuje:

- 1) decyzje w przedmiocie przydziału sędziów i referendarzy sądowych do wydziałów sądu oraz zakresu ich obowiązków,
- 2) określenie zasad przydziału spraw poszczególnym sędziom i referendarzom sądowym, chyba że zasady te określają przepisy odrębne,
- 3) określenie zasad zastępstw sędziów i referendarzy sądowych – przy uwzględnieniu specjalizacji sędziów w rozpoznawaniu poszczególnych rodzajów spraw, konieczności zapewnienia właściwego rozmieszczenia sędziów i referendarzy sądowych w wydziałach sądu i równomiernego rozłożenia ich obowiązków oraz potrzeby zagwarantowania sprawnego postępowania sądowego.

§ 2. Do wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestru zastawów przydziela się wyłącznie referendarzy sądowych, chyba że nie jest to możliwe.

§ 3. Jeżeli do wydziałów, o których mowa w § 2, przydzielono wyłącznie referendarzy sądowych, czynności, do których referendarze nie są uprawnieni, włącza się do zakresu obowiązków sędziów orzekających w innych wydziałach.

§ 4. Prezes sądu może ustalić nowy podział czynności w całości lub w części w każdym czasie, jeżeli przemawiają za tym względy, o których mowa w § 1.

§ 5. Sędzia, w przypadku zmiany podziału czynności skutkującej zmianą zakresu jego obowiązków, w szczególności przeniesieniem do innego wydziału sądu, może odwołać się do kolegium sądu apelacyjnego, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania nowego zakresu obowiązków.

§ 6. Kolegium sądu niezwłocznie podejmuje uchwałę uwzględniającą albo oddalającą odwołanie sędziego, mając na uwadze względy, o których mowa w § 1. Przed podjęciem uchwały kolegium wysłucha sędziego, jeżeli odwołanie zawiera taki wniosek i sędzia może stawić się na posiedzenie kolegium. Do czasu podjęcia uchwały sędzia wykonuje obowiązki dotychczasowe.

Art. 22b. § 1. Prezesa sądu zastępuje wiceprezes sądu, a w razie jego nieobecności – wyznaczony sędzia.

§ 2. Jeżeli prezes sądu nie został powołany, funkcję prezesa sądu wykonuje, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, wiceprezes sądu. W sądzie, w którym powołano więcej niż jednego wiceprezesa sądu, funkcję prezesa sądu wykonuje wiceprezes sądu najstarszy służbą. Jeżeli w sądzie nie został powołany wiceprezes sądu, funkcję prezesa sądu, przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, wykonuje najstarszy służbą sędzia pełniący funkcję przewodniczącego wydziału w tym sądzie.

§ 3. Liczbę wiceprezesów sądu apelacyjnego ustala Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii prezesa tego sądu, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich w tym sądzie, liczbę nadzorowanych sądów okręgowych i rejonowych oraz liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tych sądach.

§ 4. Liczbę wiceprezesów sądu okręgowego ustala Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii prezesa tego sądu oraz prezesa przełożonego sądu apelacyjnego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tym sądzie, liczbę nadzorowanych sądów rejonowych oraz liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tych sądach.

§ 5. Liczbę wiceprezesów sądu rejonowego ustala prezes sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego oraz opinii prezesa przełożonego sądu okręgowego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w sądzie rejonowym.

§ 6. W przypadku zmiany liczby stanowisk sędziowskich lub referendarskich w danym sądzie lub liczby i wielkości nadzorowanych sądów okręgowych lub rejonowych, liczba wiceprezesów danego sądu może być ustalona ponownie.”;

17) art. 23–28 otrzymują brzmienie:

„Art. 23. § 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.

§ 2. Minister Sprawiedliwości przedstawia zgromadzeniu ogólnemu kandydata na prezesa, w celu wydania opinii.

§ 3. Jeżeli opinia nie zostanie wydana w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia kandydata, Minister Sprawiedliwości może powołać prezesa sądu apelacyjnego bez opinii.

§ 4. W razie wydania przez zgromadzenie ogólne negatywnej opinii o kandydacie, Minister Sprawiedliwości może go powołać po uzyskaniu pozytywnej opinii Krajowej Rady Sądownictwa. Negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca.

§ 5. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru

powołania prezesa, mimo negatywnej opinii zgromadzenia ogólnego, nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.

§ 6. Wiceprezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu apelacyjnego, na wniosek prezesa tego sądu i po zasięgnięciu opinii kolegium tego sądu.

Art. 24. § 1. Prezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu okręgowego albo sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu i opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego.

§ 2. Do powołania prezesa sądu okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 § 2–5.

§ 3. Wiceprezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu okręgowego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium tego sądu i opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego.

Art. 25. § 1. Prezesa sądu rejonowego powołuje prezes sądu apelacyjnego spośród sędziów sądu rejonowego albo sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów danego sądu rejonowego i prezesa przełożonego sądu okręgowego.

§ 2. Do powołania prezesa sądu rejonowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 § 2–5, z tym że termin do wydania opinii przez zebranie wynosi trzydzieści dni.

§ 3. Wiceprezesa sądu rejonowego powołuje prezes sądu apelacyjnego spośród sędziów danego sądu rejonowego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium i prezesa przełożonego sądu okręgowego.

Art. 26. § 1. Prezes sądu apelacyjnego oraz prezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.

§ 2. Wiceprezes sądu apelacyjnego oraz wiceprezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być ponownie powołani do pełnienia tej samej funkcji w tym sądzie przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji.

§ 3. Prezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje, i nie może być powołany do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu rejonowego przed upływem czterech lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.

§ 4. Wiceprezes sądu rejonowego jest powoływany na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje.

§ 5. W przypadku podziału sądu lub połączenia sądów, przy obejmowaniu funkcji prezesa lub wiceprezesa w sądzie utworzonym wskutek podziału lub połączenia, do okresu kadencji

zalicza się okres pełnienia tej samej funkcji w sądzie, który uległ podziałowi lub połączeniu.

Art. 27. § 1. Prezes i wiceprezes sądu apelacyjnego oraz prezes i wiceprezes sądu okręgowego może być odwołany przez Ministra Sprawiedliwości w toku kadencji w przypadku:

- 1) rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych,
- 2) gdy dalsze pełnienie funkcji z innych powodów nie da się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. Odwołanie prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego następuje po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa. Zamiar odwołania, wraz z pisemnym uzasadnieniem, Minister Sprawiedliwości przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa w celu uzyskania opinii. Negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca.

§ 3. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa, w terminie miesiąca od przedstawienia zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego, nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.

§ 4. W przypadku złożenia przez prezesa albo wiceprezesa sądu apelacyjnego bądź prezesa albo wiceprezesa sądu okręgowego rezygnacji z pełnionej funkcji w toku kadencji, Minister Sprawiedliwości odwołuje go bez zasięgania opinii, o której mowa w § 2.

§ 5. Przepisy § 1–4 stosuje się do odwołania prezesa i wiceprezesa sądu rejonowego, z tym że określone w tych przepisach uprawnienia i czynności Ministra Sprawiedliwości wykonuje prezes sądu apelacyjnego.

Art. 28. § 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z pięciu członków, wybieranych przez zebranie sędziów sądu apelacyjnego spośród sędziów tego sądu, a także z prezesa sądu apelacyjnego. Wybory odbywają się w głosowaniu tajnym; do ważności wyborów wymagany jest udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania.

§ 2. Przewodniczącym kolegium sądu apelacyjnego jest prezes tego sądu, a w razie jego nieobecności – najstarszy służbą członek kolegium.

§ 3. Kadencja kolegium sądu apelacyjnego trwa trzy lata.

§ 4. Uchwały zapadają większością głosów. Do podjęcia uchwał jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków kolegium sądu apelacyjnego. Prezes sądu nie bierze udziału w podejmowaniu uchwał w przypadku wyrażania przez kolegium opinii w sprawach, w których decyzje należą do jego kompetencji; w takim przypadku, w razie równej liczby głosów, przesądza głos najstarszego służbą członka kolegium.

§ 5. Głosowanie jest tajne, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków kolegium sądu apelacyjnego.

§ 6. Kolegium sądu apelacyjnego zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Posiedzenia kolegium zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej trzeciej liczby członków kolegium.

§ 7. W posiedzeniach kolegium sądu apelacyjnego uczestniczy z głosem doradczym dyrektor sądu apelacyjnego w przypadku, o którym mowa w art. 29 § 1 pkt 5.

§ 8. Kadencja członka kolegium wygasa przed jej upływem w przypadku:

- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
- 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
- 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko sędziowskie,
- 4) złożenia przez sędziego rezygnacji z członkostwa w kolegium.

§ 9. W przypadkach, o których mowa w § 8, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków kolegium.”;

18) w art. 29 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

- 1) wyraża opinię o projekcie podziału czynności w sądzie apelacyjnym,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego i sędziów sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji,
- 3) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie apelacyjnym funkcji przewodniczącego wydziału, kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tych funkcji,
- 4) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
- 5) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1,
- 6) wyraża opinię w sprawach osobowych sędziów,
- 7) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki,
- 8) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.”;

19) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. § 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z ośmiu członków, wybieranych przez zgromadzenie ogólne sędziów okręgu, w tym czterech sędziów sądu okręgowego i czterech sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym, a także z prezesa sądu okręgowego.

§ 2. Do kolegium sądu okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28.”;

20) w art. 31 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu okręgowego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

- 1) wyraża opinię o projekcie podziału czynności w sądzie okręgowym i sądach rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 3) wyraża opinię o kandydatach do pełnienia w sądzie okręgowym funkcji przewodniczącego wydziału, kierownika szkolenia oraz funkcji albo stanowiska rzecznika prasowego oraz wyraża opinię w sprawie zwolnienia z pełnienia tych funkcji,
- 4) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
- 5) wyraża opinię o projektach planów finansowych, o których mowa w art. 178 § 1,
- 6) wyraża opinię w sprawach osobowych sędziów sądu okręgowego oraz sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 7) wypowiada się w przypadkach zachowań sędziów naruszających zasady etyki,
- 8) wyraża opinię w innych sprawach przedstawionych przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.”;

21) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. § 1. Dyrektor sądu:

- 1) kieruje działalnością administracyjną sądu, w zakresie wskazanym w art. 8 pkt 1,
- 2) wykonuje zadania przypisane, na podstawie odrębnych przepisów, kierownikowi jednostki w zakresie finansowym, gospodarczym, kontroli finansowej, gospodarowania mieniem Skarbu Państwa oraz audytu wewnętrznego w tych obszarach,
- 3) jest zwierzchnikiem służbowym i dokonuje czynności z zakresu prawa pracy oraz reprezentuje sąd w tym zakresie wobec pracowników sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów,
- 4) określa, w porozumieniu z prezesem sądu, rozmieszczenie i liczbę poszczególnych stanowisk, na których są zatrudniani

pracownicy sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów, w wydziałach sądu,

5) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie powierzonego mienia i zadań sądu.

§ 2. Dyrektor sądu apelacyjnego sporządza roczne sprawozdanie z działalności sądów działających na obszarze apelacji, w zakresie powierzonych mu zadań, na podstawie sprawozdań z działalności sądów okręgowych lub rejonowych, sporządzonych przez dyrektorów tych sądów, w zakresie powierzonych im zadań.

§ 3. W terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku dyrektor sądu apelacyjnego, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie za rok poprzedni.”;

22) w art. 32:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dyrektora sądu zatrudnia się na podstawie powołania. Dyrektora sądu powołuje Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa danego sądu.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed powołaniem dyrektora sądu Minister Sprawiedliwości zasięga informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego.”,

c) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W przypadku odmowy powołania na stanowisko dyrektora sądu kandydata, o którym mowa w § 2:

1) Minister Sprawiedliwości wyznacza, spośród pracowników sądu, osobę pełniącą obowiązki dyrektora sądu do czasu jego powołania,

2) prezes sądu może złożyć wniosek o powołanie na stanowisko dyrektora sądu wyłonionego w drodze konkursu kandydata z kolejnego miejsca albo ponownie zarządzić konkurs.”,

d) uchyla się § 8,

e) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. Minister Sprawiedliwości może powołać zastępcę dyrektora sądu, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, w tym wielkość sądu i rozmiar jego zadań. Przepisy § 1–3 i 7 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Jeżeli nie powołano zastępcy dyrektora sądu, dyrektor sądu, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza spośród pracowników sądu osobę upoważnioną do wykonywania zadań dyrektora sądu w określonym czasie i zakresie.”,

f) uchyla się § 11;

23) w art. 32a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na stanowisko dyrektora sądu lub zastępcy dyrektora sądu może być powołana osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) posiada co najmniej kwalifikacje drugiego stopnia, o których mowa w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.³⁾),
- 3) posiada wiedzę w zakresie zarządzania instytucjami publicznymi, finansów publicznych, prowadzenia inwestycji i gospodarowania mieniem Skarbu Państwa,
- 4) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy, w tym co najmniej dwuletni na stanowisku kierowniczym,
- 5) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe,
- 6) nie była karana zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z późn. zm.⁴⁾),
- 7) nie jest przeciwko niej prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.”

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Prezes danego sądu publikuje ogłoszenie o konkursie na wolne stanowisko dyrektora sądu lub zastępcy dyrektora sądu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie powinno zawierać oznaczenie stanowiska, wymagane kwalifikacje, wykaz niezbędnych dokumentów, miejsce i termin składania wniosków, zakres konkursu i kryteria oceny.”

c) § 7–13 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Do komisji konkursowej nie może być powołana osoba kandydująca na stanowisko, którego konkurs dotyczy, albo osoba pozostająca z kandydatem w stosunku:

- 1) małżeństwa lub we wspólnym pożyciu,
- 2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia,
- 3) przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) zależności służbowej,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553, z 2010 r. Nr 57, poz. 359, Nr 75, poz. 471, Nr 96, poz. 620 i Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 84, poz. 455 i Nr 112, poz. 654.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 79, poz. 551, z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1778 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

5) osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jej obiektywizmu.

Powody wyłączające powołanie do komisji konkursowej trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 8. W toku konkursu sprawdzeniu podlegają kwalifikacje, wiedza, predyspozycje oraz umiejętności niezbędne do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu.

§ 9. Członkowie komisji konkursowej mają obowiązek zachowania w tajemnicy uzyskanych w czasie konkursu informacji dotyczących kandydatów.

§ 10. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa:

- 1) ustala wynik konkursu, wskazując kolejność kandydatów albo podając przyczyny nierozstrzygnięcia konkursu,
- 2) przekazuje dokumentację z przebiegu konkursu prezesowi danego sądu.

§ 11. Informację o wyniku konkursu prezes sądu umieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Informacja obejmuje imiona i nazwiska kandydatów biorących udział w konkursie oraz ustalenia komisji, o których mowa w § 10 pkt 1.

§ 12. W przypadku nierozstrzygnięcia konkursu prezes sądu ponownie zarządza konkurs, zawiadamiając Ministra Sprawiedliwości. Przepis art. 32 § 7 pkt 1 stosuje się.

§ 13. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację, sposób i tryb przeprowadzania konkursu,
 - 2) skład komisji konkursowej,
 - 3) kryteria oceny kwalifikacji, wiedzy, predyspozycji oraz umiejętności kandydatów na stanowisko dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu,
 - 4) zakres informacji udostępnianych kandydatom i sposób ich udostępniania
- uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności wyboru, sprawnego przeprowadzenia konkursu, wszechstronnej oceny kwalifikacji kandydatów, powszechnego dostępu do konkursu oraz jawności prac komisji konkursowej.”;

24) po art. 32a dodaje się art. 32b–32d w brzmieniu:

„Art. 32b. § 1. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu, jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów apelacji negatywnie zaopiniuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 31a § 2, w części odnoszącej się do działalności danego sądu. Uchwała zgromadzenia zostaje podjęta po wysłuchaniu dyrektora tego sądu.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości uchwałę zgromadzenia ogólnego sędziów

apelacji, o której mowa w § 1, wraz ze swoim stanowiskiem w przedmiocie odwołania dyrektora sądu.

§ 3. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu także na wniosek prezesa sądu lub z własnej inicjatywy w przypadku stwierdzenia naruszenia przez dyrektora sądu obowiązków.

§ 4. Minister Sprawiedliwości odwołuje zastępcę dyrektora sądu na wniosek właściwego dyrektora sądu.

Art. 32c. § 1. Dyrektorowi sądu i zastępcy dyrektora sądu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, którego wysokość ustala Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może przyznać dyrektorowi sądu lub zastępcy dyrektora sądu dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków lub zadań, a także nagrodę za szczególne osiągnięcia w pracy.

§ 3. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego dyrektora sądu oraz zastępcy dyrektora sądu,

2) sposób ustalania wysokości dodatku specjalnego oraz nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy, które mogą być przyznane dyrektorowi sądu lub zastępcy dyrektora sądu

– uwzględniając rodzaj i zakres powierzanych im zadań, w szczególności wielkość jednostki organizacyjnej, w której zadania są wykonywane.

Art. 32d. § 1. Ze stanowiskiem dyrektora sądu oraz zastępcy dyrektora sądu nie można łączyć przynależności do partii politycznych ani pełnienia funkcji publicznych.

§ 2. Do dyrektora sądu oraz zastępcy dyrektora sądu stosuje się odpowiednio przepisy art. 6–7 oraz art. 9–11 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639 i Nr 113, poz. 659).”;

25) art. 33 i 34 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji składa się z sędziów sądu apelacyjnego, przedstawicieli sędziów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, w liczbie odpowiadającej liczbie sędziów sądu apelacyjnego, oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych działających na obszarze apelacji, w tej samej liczbie. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów okręgowych oraz liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w poszczególnych okręgach sądowych, ustala kolegium sądu apelacyjnego, proporcjonalnie do liczby sędziów, odpowiednio, w danym sądzie okręgowym lub w sądach rejonowych działających w danym okręgu.

§ 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest prezes sądu apelacyjnego. W razie nieobecności prezesa sądu

obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy sędzią wiceprezes sądu apelacyjnego.

- § 3. Członkowie zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji są obowiązani brać udział w posiedzeniach zgromadzenia. Delegowanie na podstawie art. 77 nie zwalnia członka zgromadzenia od tego obowiązku.
- § 4. Sędziowie niebędący członkami zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji mogą brać udział w posiedzeniach zgromadzenia, bez prawa głosu i wyboru.
- § 5. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków zgromadzenia. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 34 pkt 1, 2 i 4 i art. 112 § 3, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.
- § 6. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek kolegium sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu apelacyjnego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad, a jeżeli w porządku obrad przewidziano ocenę kandydatów na stanowiska sędziowskie, jednocześnie zarządza wyłożenie sporządzonych ocen kwalifikacji kandydatów w sekretariacie prezesa sądu apelacyjnego oraz w sekretariatach prezesów sądów okręgowych na obszarze apelacji, do zapoznania się przez członków zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.
- § 7. Przedstawiciele sędziów sądów okręgowych oraz przedstawiciele sędziów sądów rejonowych wybierają, na okres trzech lat, zgromadzenia ogólne sędziów okręgu z obszaru apelacji.
- § 8. Kadencja członka zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wygasa przed jej upływem w przypadku:
- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
 - 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
 - 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko sędziowskie,
 - 4) złożenia przez sędziego, o którym mowa w § 7, rezygnacji z członkostwa w zgromadzeniu.
- § 9. W przypadkach, o których mowa w § 8, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji.

§ 10. Jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, utworzone na podstawie § 1, miałoby liczyć więcej niż stu dwudziestu sześciu członków, jego funkcje wykonuje zgromadzenie przedstawicieli sędziów apelacji, w skład którego wchodzi czterdziestu przedstawicieli sędziów sądu apelacyjnego, czterdziestu przedstawicieli sędziów sądów okręgowych i czterdziestu przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających na obszarze apelacji. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów okręgowych oraz liczbę przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w poszczególnych okręgach sądowych, ustala kolegium sądu apelacyjnego, w miarę możliwości proporcjonalnie do liczby sędziów, odpowiednio, w danym sądzie okręgowym i w poszczególnych sądach rejonowych, działających w danym okręgu.

§ 11. Do zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji stosuje się odpowiednio przepisy § 2–9, z tym że wyboru przedstawicieli sędziów sądu apelacyjnego dokonuje zebranie sędziów danego sądu apelacyjnego.

§ 12. Wybory przedstawicieli, o których mowa w § 7 i 11, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zgromadzenia lub zebrania.

Art. 34. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji realizuje zadania określone w ustawach, a ponadto:

- 1) ocenia kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego oraz sędziów sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na prezesa sądu apelacyjnego,
- 3) wyraża opinię o informacji rocznej o działalności sądów, o której mowa w art. 37h § 1, sporządzonej przez prezesa sądu apelacyjnego,
- 4) wyraża opinię o rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31a § 2.”;

26) w art. 35:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu składa się z sędziów sądu okręgowego oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym, w liczbie odpowiadającej liczbie sędziów sądu okręgowego. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów rejonowych ustala kolegium sądu okręgowego, proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie.”,

b) uchyla się § 2 i 3,

c) § 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu jest wymagana obecność co najmniej połowy wszystkich członków

zgromadzenia. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 30 § 1, art. 33 § 7 i art. 36 pkt 1 i 2, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.

§ 8. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu okręgowego z własnej inicjatywy lub na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, kolegium sądu okręgowego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości. O terminie zgromadzenia prezes sądu okręgowego zawiadamia z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, przedstawiając planowany porządek obrad, a jeżeli w porządku obrad przewidziano ocenę kandydatów na stanowiska sędziowskie, jednocześnie zarządza wyłożenie sporządzonych ocen kwalifikacji kandydatów w sekretariacie prezesa sądu okręgowego oraz w sekretariatach prezesów sądów rejonowych w okręgu sądowym, do zapoznania się przez członków zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu.”,

d) po § 8 dodaje się § 8a–8d w brzmieniu:

„§ 8a. Przedstawiciele sędziów sądów rejonowych wybierają, na okres trzech lat, zebrania sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym.

§ 8b. Wybory przedstawicieli, o których mowa w § 8a, odbywają się w głosowaniu tajnym. Do ważności wyborów jest wymagany udział w głosowaniu co najmniej połowy wszystkich członków zebrania.

§ 8c. Kadencja członka zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu wygasa przed jej upływem w przypadku:

- 1) rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego,
- 2) przejścia albo przeniesienia sędziego w stan spoczynku,
- 3) przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe albo powołania na inne stanowisko sędziowskie,
- 4) złożenia przez sędziego, o którym mowa w § 8a, rezygnacji z członkostwa w zgromadzeniu.

§ 8d. W przypadkach, o których mowa w § 8c, przeprowadza się wybory uzupełniające. Kadencja nowo wybranego członka trwa do czasu upływu kadencji pozostałych członków zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu.”,

e) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów okręgu, utworzone na podstawie § 1, miałyby liczyć więcej niż stu dwudziestu sześciu członków, jego funkcje wykonuje zgromadzenie przedstawicieli sędziów okręgu, w skład którego wchodzi sześćdziesięciu przedstawicieli sędziów sądu okręgowego i sześćdziesięciu przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym. Liczbę przedstawicieli sędziów poszczególnych sądów ustala kolegium sądu okręgowego, w

miarę możliwości, proporcjonalnie do liczby sędziów w danym sądzie. Przepisy § 4–8d stosuje się odpowiednio.”;

27) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Zgromadzenie ogólne sędziów okręgu realizuje zadania określone w ustawach, a ponadto:

- 1) ocenia kandydatów na stanowiska sędziów sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym,
- 2) wyraża opinię o kandydatach na prezesa sądu okręgowego,
- 3) wysłuchuje informacji prezesa sądu okręgowego o działalności sądów oraz wyraża opinię w tym zakresie.”;

28) po art. 36 dodaje się art. 36a w brzmieniu:

„Art. 36a. § 1. Zebranie sędziów danego sądu składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Zebraniu przewodniczy prezes sądu. W razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego zebrania pełni najstarszy służbą wiceprezes sądu, a jeżeli w sądzie nie został powołany wiceprezes sądu – najstarszy służbą przewodniczący wydziału w tym sądzie.

§ 2. Zebranie sędziów danego sądu zwołuje prezes sądu z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej piątej liczby sędziów tego sądu.

§ 3. Zebranie sędziów danego sądu realizuje zadania określone w ustawach, wysłuchuje informacji prezesa sądu o działalności sądu oraz wyraża opinię w tym zakresie.

§ 4. Zebranie sędziów danego sądu rejonowego wyraża opinię o kandydatach na prezesa tego sądu.

§ 5. Do podjęcia uchwał zebrania sędziów danego sądu wymagana jest obecność co najmniej połowy wszystkich członków zebrania. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w § 4, a ponadto, jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.”;

29) w dziale I tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Wewnętrzny i zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów w zakresie zapewnienia właściwego toku wewnętrznego urzędowania sądu związanego bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości oraz wykonywaniem innych zadań z zakresu ochrony prawnej”;

30) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. § 1. Czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego prezes sądu może powierzyć sędziemu wizytatorowi, a także, z zastrzeżeniem art. 37c, wiceprezesowi sądu, przewodniczącemu wydziału, a także, w uzasadnionych przypadkach, innemu wyznaczonemu sędziemu lub referendarzowi sądowemu. Osoby sprawujące wewnętrzny nadzór administracyjny mają prawo wglądu w czynności sądów, mogą żądać wyjaśnień oraz usunięcia

uchybień oraz być obecne na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności.

- § 2. Czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 37b §1 pkt 2, prezes sądu może powierzyć inspektorowi do spraw biurowości.
- § 3. Prezes sądu uchyla czynności administracyjne niezgodne z prawem, naruszające sprawność postępowania sądowego lub z innych przyczyn niecelowe.
- § 4. W przypadku stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezes sądu, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o uchybieniu, nie później niż w terminie trzydziestu dni, może zwrócić na nie uwagę na piśmie i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni złożyć prezesowi sądu pisemne zastrzeżenie. Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio.
- § 5. W przypadku złożenia zastrzeżenia prezes sądu w terminie czternastu dni uchyla uwagę albo przekazuje sprawę do rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu, zawiadamiając sędziego o sposobie rozpatrzenia zastrzeżenia.
- § 6. Do akt osobowych sędziego dołącza się odpis pisma zawierającego stwierdzenie uchybienia i zwrócenie uwagi, jednak nie wcześniej niż po bezskutecznym upływie terminu do złożenia zastrzeżenia, a w przypadku jego złożenia – po uprawomocnieniu się uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. W takim przypadku do akt osobowych sędziego dołącza się także odpis pisma obejmującego zastrzeżenie oraz odpis uchwały sądu dyscyplinarnego odmawiającej uwzględnienia zastrzeżenia. Jeżeli zastrzeżenie sędziego zostało uwzględnione, dokumentów dotyczących zwrócenia uwagi nie dołącza się do akt osobowych sędziego i nie dokonuje się wzmianki w wykazie służbowym, o którym mowa w art. 67.
- § 7. Po upływie pięciu lat od dnia zwrócenia uwagi, na wniosek sędziego, prezes sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego dokumentów, o których mowa w § 6. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych, wszelkie dane dotyczące zwrócenia uwagi usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejne uchybienie w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkujące zwróceniem uwagi lub wytknięto uchybienie w trybie art. 40 §1, jest dopuszczalne tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.
- § 8. Prezes sądu przełożonego niezwłocznie zawiadamia prezesa sądu podlegającego jego nadzorowi o stwierdzonych uchybieniach w działaniu tego sądu. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działaniu sądu, prezes tego sądu niezwłocznie zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach prezesa sądu przełożonego, a prezes sądu apelacyjnego – Ministra

Sprawiedliwości; równocześnie prezes sądu informuje o działaniach podjętych w celu usunięcia uchybień.”;

31) po art. 37 dodaje się art. 37a–37i w brzmieniu:

„Art. 37a. § 1. Prezes sądu apelacyjnego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu apelacyjnego oraz sądów okręgowych i rejonowych, działających na obszarze apelacji.

§ 2. Prezes sądu okręgowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu okręgowego oraz sądów rejonowych, działających w okręgu sądowym.

§ 3. Prezes sądu rejonowego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu rejonowego.

Art. 37b. § 1. Prezes sądu, w ramach wewnętrznego nadzoru administracyjnego, w szczególności:

- 1) bada sprawność postępowania w poszczególnych sprawach,
- 2) kontroluje działalność sekretariatu wydziału,
- 3) bada prawidłowość przydzielania sędziom i referendarzom sądowym spraw oraz równomiernego obciążenia ich pracą.

§ 2. Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanymi przez prezesa sądu apelacyjnego i prezesa sądu okręgowego są ponadto:

- 1) wizytacja, obejmująca pełną działalność administracyjną sądu lub wydziału sądu,
- 2) lustracja, obejmująca wybrane zagadnienia z działalności administracyjnej sądu lub wydziału sądu.

§ 3. Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanymi przez prezesa sądu apelacyjnego są także:

- 1) ustalanie kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji,
- 2) koordynowanie czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji,
- 3) kontrola wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji, oraz wydawanie stosownych zarządzeń.

Art. 37c. § 1. Wizytacje poszczególnych wydziałów sądów przeprowadza się co cztery lata.

- § 2. Wizytacje wydziałów sądu apelacyjnego lub sądu okręgowego przeprowadzają sędziowie wizytatorzy zajmujący stanowisko sędziego sądu apelacyjnego.
- § 3. Wizytacje wydziałów sądu rejonowego przeprowadzają sędziowie wizytatorzy zajmujący stanowisko sędziego sądu okręgowego.
- § 4. Wizytacji wydziału sądu nie może przeprowadzać sędzia wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym jednego z sędziów przydzielonych do wydziału lub pozostający z jednym z sędziów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.
- § 5. Ten sam sędzia wizytator nie może przeprowadzać dwóch kolejnych wizytacji tego samego wydziału.
- § 6. O planowanej wizytacji zawiadamia się prezesa sądu i przewodniczącego wydziału co najmniej na trzydzieści dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.
- Art. 37d. § 1. Sędziego wizytatora powołuje prezes sądu apelacyjnego, na okres czterech lat, spośród sędziów sądu apelacyjnego lub okręgowego. Przed powołaniem sędziego do pełnienia funkcji wizytatora prezes sądu apelacyjnego zasięga opinii kolegium tego sądu. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.
- § 2. Kandydatów do pełnienia funkcji sędziów wizytatorów spośród sędziów sądu okręgowego przedstawiają prezesi sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji, po zasięgnięciu opinii kolegium sądu okręgowego. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.
- Art. 37e. § 1. Prezes sądu apelacyjnego może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu, działającego na obszarze apelacji, uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w zakresie kierowania sądem albo sprawowania wewnętrznego nadzoru administracyjnego.
- § 2. Prezes sądu apelacyjnego, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub nieracjonalności podziału czynności ustalonego przez prezesa sądu okręgowego, wydaje zalecenie zmiany podziału czynności. Zalecenie nie może jednak naruszać uchwały kolegium sądu apelacyjnego, podjętej w trybie art. 22a § 6. Do ustalenia podziału czynności w wyniku zalecenia prezesa sądu apelacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22a.
- § 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również prezesowi sądu okręgowego wobec prezesa lub wiceprezesa sądu rejonowego, działającego w okręgu sądowym.
- Art. 37f. § 1. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

§ 2. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądów obejmuje ponadto wykonywanie czynności niezbędnych ze względu na wystąpienie uchybień w działalności administracyjnej sądów, a także czynności koniecznych do wykonywania zadań związanych z reprezentowaniem Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, w zakresie spraw dotyczących działalności sądów.

Art. 37g. § 1. Środkami zewnętrznego nadzoru administracyjnego są:

- 1) analiza rocznych informacji o działalności sądów, o których mowa w art. 37h § 1,
- 2) ustalanie kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego, wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych,
- 3) kontrola wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych oraz wydawanie stosownych zarządzeń.

§ 2. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności administracyjnej sądu lub niewykonania przez prezesa sądu apelacyjnego zarządzeń, o których mowa w § 1 pkt 3, Minister Sprawiedliwości może zarządzić:

- 1) przeprowadzenie lustracji sądu lub wydziału sądu,
- 2) przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu.

§ 3. Zarządzając przeprowadzenie czynności, o których mowa w § 2, Minister Sprawiedliwości wyznacza prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia. W uzasadnionych przypadkach Minister Sprawiedliwości może zarządzić przeprowadzenie czynności przez sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji.

§ 4. W czynnościach, o których mowa w § 2, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, może brać udział sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w kierowaniu sądem albo w sprawowaniu wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

Art. 37h. § 1. Prezes sądu apelacyjnego sporządza informację roczną o działalności sądów, działających na obszarze apelacji, w zakresie powierzonych mu zadań, którą po zaopiniowaniu przez zgromadzenie ogólne sędziów apelacji przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości, nie później niż do końca kwietnia następnego roku.

§ 2. Jeżeli z informacji, o której mowa w § 1, wynika, że prezes sądu apelacyjnego nie podejmował w okresie sprawozdawczym niezbędnych czynności zmierzających do usunięcia uchybień w działalności administracyjnej sądów, Minister Sprawiedliwości odmawia przyjęcia informacji rocznej i zawiadamia o tym prezesa, wskazując przyczyny odmowy.

§ 3. Niewykonanie w terminie obowiązku, o którym mowa w § 1, jest równoznaczne z odmową przyjęcia sprawozdania.

§ 4. Dwukrotna odmowa przyjęcia sprawozdania przez Ministra Sprawiedliwości oznacza rażące niewywiązywanie się przez prezesa z obowiązków służbowych, w rozumieniu art. 27 § 1 pkt 1.

Art. 37i. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2, a także sposób dokumentowania czynności nadzorczych i sporządzania informacji rocznych o działalności sądów, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności nadzoru oraz zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych.”;

32) uchyla się art. 38 i 39;

33) w art. 40:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy oczywistej obrazy przepisów, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu sądowi. Przed wytknięciem uchybienia poucza się sędziego lub sędziów wchodzących w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień w terminie siedmiu dni. Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy.”;

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Odpis postanowienia sądu apelacyjnego lub sądu okręgowego jako sądu odwoławczego, zawierającego wytknięcie uchybienia, dołącza się do akt osobowych sędziego. W przypadku wytknięcia uchybienia do akt osobowych dołącza się także złożone przez sędziego wyjaśnienia.

§ 4. Po upływie pięciu lat od wytknięcia uchybienia w trybie określonym w § 1, na wniosek sędziego, prezes sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego dokumentów, o których mowa w § 3. Jednocześnie z usunięciem dokumentów z akt osobowych wszelkie dane dotyczące wytknięcia uchybienia usuwa się z wykazu służbowego, o którym mowa w art. 67. Jeżeli jednak w tym okresie stwierdzono kolejną oczywistą obrazę przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującą wytknięciem uchybienia, lub zwrócono uwagę w trybie art. 37 § 4, dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie wszystkich dokumentów i danych.”;

34) w dziale I po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a
Tryb rozpoznawania skarg i wniosków

Art. 41a. § 1. Skargi i wnioski rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od daty ich wpływu.

§ 2. Skargi, w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie są niezawiśli, nie podlegają rozpatrzeniu. Organ sądu, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia skarżącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi. Jeżeli jednak skarga dotyczy czynności sądu podlegającej zaskarżeniu w toku instancji, organ ten jest obowiązany niezwłocznie przekazać skargę do akt sprawy, której skarga dotyczy, zawiadamiając o tym skarżącego.

§ 3. Skargi lub wnioski dotyczące treści czynności sądu jeszcze niedokonanych, należących do dziedziny, o której mowa w § 2, podlegają niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczą.

§ 4. Skargi lub wnioski zawierające treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe pozostawia się bez rozpatrzenia, zawiadamiając o tym skarżącego lub wnioskodawcę, z podaniem przyczyny pozostawienia skargi lub wniosku bez rozpatrzenia.

Art. 41b. § 1. Organem właściwym do rozpatrzenia skargi lub wniosku, dotyczących działalności sądu, jest prezes sądu.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczą działalności sądu okręgowego i sądu rejonowego, organem właściwym do rozpatrzenia jest prezes sądu okręgowego. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczą działalności sądu apelacyjnego i sądu okręgowego, organem właściwym do rozpatrzenia jest prezes sądu apelacyjnego.

§ 3. Organem właściwym do rozpoznania skargi dotyczącej działalności prezesa sądu rejonowego jest prezes sądu okręgowego, działalności prezesa sądu okręgowego – prezes sądu apelacyjnego, a działalności prezesa sądu apelacyjnego – Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego, corocznie, do końca kwietnia następnego roku, zawiadamia Ministra Sprawiedliwości o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku rozpoznania skarg przez prezesów sądów, działających na obszarze apelacji.

Art. 41c. § 1. Skarga dotycząca działalności sądów, skierowana do innych organów władzy publicznej, podlega przekazaniu do rozpatrzenia organom, o których mowa w art. 41b § 1–3.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy działalności administracyjnej sądu, organ właściwy do ich rozpatrzenia, uznając skargę lub wniosek za uzasadniony, podejmuje lub zleca czynności z zakresu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

Art. 41d. Skarga w zakresie w jakim zawiera wniosek o pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności dyscyplinarnej podlega niezwłocznie przekazaniu właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu albo zastępcy rzecznika dyscyplinarnego. Rzecznik, po wstępnym wyjaśnieniu okoliczności podniesionych w skardze, może podjąć czynności dyscyplinarne z własnej inicjatywy. O sposobie załatwienia skargi rzecznik dyscyplinarny zawiadamia skarżącego oraz organ, który przekazał mu skargę. Przepisów art. 114 § 5–7 nie stosuje się.

Art. 41e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i organizację przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków dotyczących działalności sądów, mając na względzie zapewnienie realizacji prawa do składania skarg i wniosków oraz rzetelność i wszechstronność rozpatrywania skarg i wniosków.”;

35) w art. 43 uchyla się § 2;

36) w art. 45 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędziego w jego czynnościach może zastąpić sędzia tego samego sądu, a także sędzia innego sądu, delegowany na podstawie art. 77 § 1 lub 8.”;

37) w dziale II tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„Powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim”;

38) w art. 56:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego, w terminie trzydziestu dni od dnia zwolnienia się stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo stanowisko znosi.”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. O wolnym stanowisku sędziowskim nie obwieszcza się, jeżeli jego obsadzenie następuje w drodze przeniesienia służbowego sędziego równorzędnego sądu lub w trybie określonym w art. 74.”;

39) w art. 57:

a) po § 1 dodaje się § 1a–1l w brzmieniu:

„§ 1a. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego, sędziego sądu wojskowego bądź też referendarza sądowego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, a w przypadku mniejszej liczby spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.

- § 1b. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia bądź występował przed sądem lub składał pisma procesowe, a w przypadku mniejszej liczby spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich spraw.
- § 1c. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonuje zawód adwokata lub radcy prawnego bądź zajmuje stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur stu akt spraw sądowych różnych kategorii, w których występował w charakterze zastępcy procesowego, a jeżeli występował w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur wszystkich akt spraw, ze wskazaniem sądów, w których sprawy te toczyły się lub toczą, lub odpisy wszystkich, jednak nie więcej niż stu, opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa; starszy radca i radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza ponadto opinię przełożonego.
- § 1d. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonuje zawód notariusza, do karty zgłoszenia dołącza wykaz stu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, a jeżeli sporządził mniejszą ich liczbę – wykaz wszystkich aktów.
- § 1e. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który ma tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej, do karty zgłoszenia dołącza wykaz publikacji wraz z opiniami recenzentów, jeżeli były sporządzone, odpisy sporządzonych opinii prawnych oraz charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr lub dorobku naukowego.
- § 1f. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko asystenta sędziego, do karty zgłoszenia dołącza sto projektów orzeczeń lub uzasadnień w sprawach różnych kategorii, poświadczonych przez sędziego, pod nadzorem którego wykonywał czynności, a w przypadku mniejszej liczby projektów – odpisy wszystkich projektów.
- § 1g. Kandydat na wolne stanowisko sędziowskie, zajmujący stanowisko sędziego, prokuratora, referendarza sądowego bądź asystenta sędziego, który w okresie poprzedzającym obwieszczenie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, do karty zgłoszenia dołącza także opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonego.
- § 1h. Przepis § 1g stosuje się odpowiednio w przypadku delegowania:
- 1) do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa,

- 2) do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury,
- 3) do pełnienia obowiązków w międzynarodowej sędziowskiej organizacji pozarządowej,
- 4) do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską.

- § 1i. Przełożonym, o którym mowa w § 1g, jest osoba kierująca jednostką, do której delegowanie nastąpiło, a w przypadku podziału tej jednostki na departamenty, biura bądź inne równorzędne komórki organizacyjne – osoba kierująca tymi komórkami. W stosunku do osób kierujących daną jednostką lub komórką organizacyjną za przełożonego uznaje się osobę sprawującą funkcję nadrzędną.
- § 1j. Do kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy § 1a–1e lub 1g.
- § 1k. Do kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który wykonywał więcej niż jeden z zawodów wskazanych w przepisach § 1a–1f i 1j, stosuje się przepisy § 1a–1g, z tym że łączna liczba zamieszczonych w wykazie sygnatur akt spraw lub odpisów opinii prawnych i innych dokumentów, o których mowa w tych przepisach, nie może przekraczać dwustu.
- § 1l. Do karty zgłoszenia kandydat może dołączyć także inne dokumenty popierające jego kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje.”,
- b) § 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„§ 2. Kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego zgłasza się prezesowi właściwego sądu okręgowego, zaś na pozostałe wolne stanowiska sędziowskie – prezesowi sądu apelacyjnego.

§ 2a. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o których mowa w art. 61 § 1 pkt 1 oraz 3–7 lub § 2–5 albo w art. 63 i 64 niniejszej ustawy oraz w art. 65 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, z późn. zm.⁵⁾), albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w § 1, lub nie spełnia wymogów formalnych określonych w tym przepisie lub w przepisach § 1a–1g, właściwy prezes sądu zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia. Osoba, której zgłoszenie

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 113, poz. 659.

pozostawiono bez rozpatrzenia, może, w terminie tygodnia, złożyć pisemne zastrzeżenie.

Jeżeli prezes sądu nie uwzględni zastrzeżenia, niezwłocznie przekazuje je wraz ze zgłoszeniem Krajowej Radzie Sądownictwa. W przedmiocie pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia rozstrzyga Krajowa Rada Sądownictwa.”,

c) uchyla się § 3;

40) po art. 57 dodaje się art. 57a–57i w brzmieniu:

„Art. 57a. § 1. Prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełnienia przez kandydata warunków oraz wymogów formalnych zgłoszenia, zarządza dokonanie oceny kwalifikacji kandydata.

§ 2. Oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego dokonuje sędzia wizytator, wyznaczony przez prezesa sądu apelacyjnego spośród sędziów, o których mowa w art. 37c § 2, a na stanowisko sędziego sądu rejonowego – sędzia wizytator, wyznaczony przez prezesa sądu okręgowego spośród sędziów, o których mowa w art. 37c § 3. W razie potrzeby prezes właściwego sądu może zlecić dokonanie oceny kwalifikacji więcej niż jednemu sędziemu wizytatorowi. Oceny kwalifikacji żadnego z kandydatów nie może dokonywać sędzia wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym kandydata lub pozostający z kandydatem w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.

§ 3. Jeżeli na jedno wolne stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, oceny kwalifikacji wszystkich kandydatów dokonuje ten sam sędzia wizytator, chyba że z uwagi na liczbę kandydatów bądź z innych ważnych przyczyn nie jest to możliwe. W takim przypadku oceny kwalifikacji kandydatów na wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego może dokonać również sędzia wizytator wyznaczony przez prezesa sądu apelacyjnego spośród sędziów, o których mowa w art. 37c § 3. Oceny kwalifikacji żadnego z kandydatów nie może dokonywać sędzia wizytator będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym chociażby jednego z nich lub pozostający z jednym z kandydatów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności sędziego wizytatora.

§ 4. Prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji. Kandydat w terminie 14 dni od daty zapoznania się z oceną ma prawo złożyć temu prezesowi pisemne uwagi do oceny kwalifikacji.

§ 5. Uwagi złożone po terminie prezes sądu pozostawia bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia złożonych uwag bez rozpatrzenia. Kandydat, którego uwagi pozostawiono bez

rozpatrzenia, w terminie tygodnia może złożyć pisemne zastrzeżenie.

- § 6. Jeżeli prezes sądu nie uwzględni zastrzeżenia, przekazuje je, wraz z uwagami, Krajowej Radzie Sądownictwa, która rozstrzyga w przedmiocie pozostawienia uwag bez rozpatrzenia.
- § 7. Prezes sądu, po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, niezwłocznie zarządza ich rozpatrzenie przez trzech sędziów wizytatorów, wyznaczonych na zasadach określonych w § 2. W rozpatrywaniu uwag nie może brać udziału sędzia, który dokonał oceny kwalifikacji. Sędziowie wizytatorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni.
- § 8. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji kandydata, do której uwagi zgłoszono, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się kandydatowi.
- § 9. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, albo po rozpatrzeniu uwag w trybie § 6–8, kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego albo sędziego sądu okręgowego prezes sądu apelacyjnego przedstawia, wraz z oceną kwalifikacji, do zaopiniowania kolegium sądu apelacyjnego, a następnie określa termin zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, na którym kandydatura będzie oceniana. Kandydaturę na wolne stanowisko sędziego sądu rejonowego prezes sądu okręgowego przedstawia, wraz z oceną kwalifikacji, do zaopiniowania kolegium sądu okręgowego, a następnie określa termin zgromadzenia ogólnego sędziów okręgu, na którym kandydatura będzie oceniana.

Art. 57b. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego i sędziego sądu wojskowego jest dokonywana w oparciu o kryteria określone w art. 106a oraz obejmuje badanie poziomu merytorycznego orzecznictwa.

- § 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w § 1, jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1a, a także na podstawie danych ewidencjonowanych w sądach, w tym na potrzeby statystyki sądowej.
- § 3. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, z urzędu obejmuje badaniem także nieujęte w wykazie akta dziesięciu spraw niezakończonych, przydzielonych kandydatowi do rozpoznania, w których od momentu pierwszej rejestracji upłynął najdłuższy okres, a także akta wszystkich spraw, w których w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie o wolnym stanowisku sędziowskim zmieniono lub uchylono orzeczenie i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania oraz w których stwierdzono przewlekłość postępowania lub niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia.

- § 4. Jeżeli ze względu na szczególny zakres czynności kandydata, o którym mowa w § 1, lub z innych przyczyn zbadanie liczby spraw wskazanej w § 2 i 3 nie jest możliwe, przyjmuje się, z podaniem przyczyn, inną liczbę.
- § 5. Jeżeli w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie kandydat, o którym mowa w § 1, nie wykonywał zadań określonych w art. 1 § 2 i 3, przepis § 3 stosuje się odpowiednio, z tym że badaniem obejmuje się okres trzech lat, w których zadania te ostatnio były wykonywane.
- § 6. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się oceny pracy oraz indywidualne plany rozwoju zawodowego sędziego, o których mowa w art. 106c, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych sędziego prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz dokumentów, o których mowa w art. 37 § 4b i art. 40 § 3, a także art. 65 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.⁶⁾).
- Art. 57c. § 1. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko referendarza sądowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 57b.
- § 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpis zaświadczenia o złożeniu wymaganego egzaminu, okresowe oceny, o których mowa w art. 148 § 2, odpisy pism obejmujących przypadki prawomocnego wymierzenia kar porządkowych oraz prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.
- Art. 57d. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego obejmuje badanie jakości, sprawności, terminowości i prawidłowości dokonywanych czynności.
- § 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w § 1, jest dokonywana w oparciu o badanie wybranych losowo co najmniej pięćdziesięciu projektów, o których mowa w art. 57 § 1f. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio.
- § 3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpis zaświadczenia o złożeniu wymaganego egzaminu, okresowe oceny, o których mowa w art. 148 § 2, pisemne opinie i informacje uzyskane od prezesa sądu lub przewodniczącego wydziału sądu, w którym kandydat był zatrudniony, jak również od sędziów, do których został przydzielony, oraz odpisy pism obejmujących przypadki prawomocnego wymierzenia kar porządkowych, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.
- Art. 57e. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego jest dokonywana pod względem prawidłowości i poziomu merytorycznego, jak również efektywności wykonywania powierzonych obowiązków

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307.

służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników. Przepisy art. 57b § 2 i 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator może objąć badaniem także akta spraw nieujęte w wykazie oraz zwracać się do prezesów sądów lub jednostek organizacyjnych prokuratury o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się okresowe oceny oraz indywidualne plany rozwoju zawodowego prokuratora, o których mowa w art. 62g ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.⁷⁾), opinie przełożonych, a także odpisy znajdujących się w aktach osobowych prokuratora prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych decyzji prokuratora przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków lub decyzji z akt osobowych.

Art. 57f. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie jakości, sprawności, rzetelności i terminowości dokonywanych czynności bądź jakości i rzetelności sporządzonych opinii prawnych lub innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, a także podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury urzędowania obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników.

§ 2. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii lub opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1c. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także akta spraw sądowych, w których kandydat występował w charakterze zastępcy procesowego, a których nie ujęto w wykazie, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

- § 3. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód notariusza jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1d. Przepis art. 57b § 4 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także nieujęte w wykazie akty notarialne lub akta spraw sądowych, w których rozpoznano środki odwoławcze na odmowę dokonania wpisu lub odmowę dokonania czynności, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
- § 4. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego albo notariusza dołącza się wykaz prawomocnych orzeczeń bądź decyzji o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że właściwy organ zarządził usunięcie wzmianki o ukaraniu lub odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego z akt osobowych kandydata.
- § 5. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego dołącza się także wykaz ostrzeżeń udzielonych przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomień o naruszeniu obowiązków procesowych dokonanych przez sąd lub prokuratora.
- § 6. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.⁸⁾), oraz odpisy prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kara została uznana za niebyłą.
- § 7. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego albo notariusza dołącza się protokoły wizytacji, kontroli lub ocen przeprowadzonych w trybie art. 36 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188, z późn. zm.⁹⁾), art. 22¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z późn. zm.¹⁰⁾) albo art. 44 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. –

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 79, poz. 660 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 166, poz. 1317, Nr 210, poz. 1628 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 7, poz. 45, Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326, Nr 217, poz. 1429 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326 i Nr 217, poz. 1429 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158, z późn. zm.¹¹⁾).

Art. 57g. § 1. Ocena kwalifikacji kandydata, mającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych jest dokonywana z uwzględnieniem osiągnięć naukowych, rodzaju i jakości publikacji, opinii recenzentów, jakości i rzetelności opinii prawnych bądź innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu.

Art. 57h. Do oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy art. 57b lub 57e–57g.

Art. 57i. § 1. Przy ocenie kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie uwzględnia się predyspozycje osobowościowe kandydata do zawodu sędziego, w tym umiejętność współpracy, kulturę osobistą oraz przestrzeganie zasad etyki wykonywanego zawodu.

§ 2. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji zwraca się do organów sprawujących nadzór administracyjny nad sądami, Prokuratora Generalnego, prezesa Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, organów sprawujących nadzór nad działalnością notariuszy, organów samorządów zawodowych adwokatów i radców prawnych, a w przypadku kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych – kierownika danej polskiej szkoły wyższej, Polskiej Akademii Nauk, instytutu naukowo-badawczego lub innej placówki naukowej, o udzielenie informacji lub nadesłanie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia tej oceny.

§ 3. Do oceny kwalifikacji dołącza się informację o postępowaniach karnych, dyscyplinarnych bądź wyjaśniających toczących się przeciwko kandydatowi.

§ 4. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w ustawie,

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 483 i Nr 106, poz. 622.

2) sposób gromadzenia, poświadczania i przechowywania dokumentów, na podstawie których jest dokonywana ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego, mając na uwadze konieczność uzyskania materiału pozwalającego na rzetelną i kompleksową ocenę kwalifikacji.”;

41) w art. 58 § 2–7 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji albo zgromadzenie ogólne sędziów okręgu ocenia zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazuje prezesowi odpowiednio sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego wszystkie zgłoszone kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów.

§ 3. W przypadku kandydatów do objęcia pierwszego stanowiska sędziowskiego właściwy prezes sądu zasięga od właściwego komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji informacji o każdym z kandydatów. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego uzyskuje się i sporządza w oparciu o dane zawarte w policyjnych systemach informatycznych. Informacji nie zasięga się, jeżeli kandydat zajmuje stanowisko prokuratora.

§ 4. Właściwy prezes sądu przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatury ocenione w sposób określony w § 2, wraz z oceną kwalifikacji i opinią właściwego kolegium sądu, oraz informację uzyskaną od komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji, o której mowa w § 3.

§ 4a. Dołączanie informacji i zaświadczenia, o których mowa w art. 57 § 1, nie dotyczy kandydatów zajmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu administracyjnego, sędziego sądu wojskowego albo stanowisko prokuratora.

§ 5. Przedstawiając informację, o której mowa w § 3, komendant wojewódzki Policji albo Komendant Stołeczny Policji przekazuje prezesowi sądu wszystkie zebrane materiały służące do sporządzenia informacji.

§ 6. O treści informacji uzyskanej od komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji prezes sądu zawiadamia kandydata nie później niż w terminie przedstawienia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa.

§ 7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb sporządzania informacji przez komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego, mając na względzie sprawność uzyskiwania informacji, dbałość o ochronę dóbr osobistych kandydatów oraz innych praw i wolności chronionych konstytucyjnie.”;

42) uchyla się art. 59;

43) w art. 63 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zajmował stanowisko sędziego sądu administracyjnego lub sędziego wojskowego sądu okręgowego.”;

VI kadencja/druki nr 3655 oraz 3361

44) w art. 64 w § 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zajmował stanowisko sędziego sądu administracyjnego.”;

45) w dziale II po art. 64a dodaje się oznaczenie rozdziału: „Rozdział 1a Status sędziego;

46) w art. 67 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu okręgowego prowadzi dla każdego sędziego sądu rejonowego i sędziego sądu okręgowego, sprawującego urząd w okręgu sądowym, osobny wykaz służbowy zawierający podstawowe dane dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych w zakresie mającym wpływ na pełnienie urzędu sędziego, a także dane na temat odbytych szkoleń i form doskonalenia zawodowego oraz innych okoliczności wskazujących na specjalizację w poszczególnych dziedzinach prawa lub rozpoznawaniu poszczególnych rodzajów spraw. Prezes sądu apelacyjnego prowadzi taki wykaz dla sędziów sądu apelacyjnego.”;

47) w art. 74:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Sędzia przeniesiony w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 70 § 1 i art. 71 § 1, ma prawo powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W celu wykonania prawa, o którym mowa w § 1 i 1a, sędzia zgłasza Krajowej Radzie Sądownictwa zamiar powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo wniosek o wyznaczenie stanowiska równorzędnego, jeżeli powrót na stanowisko zajmowane poprzednio nie jest możliwy z przyczyn, o których mowa w art. 75 § 2 pkt 1. Krajowa Rada Sądownictwa w terminie miesiąca wydaje w tej sprawie decyzję. W razie decyzji negatywnej sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

48) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a. § 1. W razie przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe sędziemu nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego. Sędzia zachowuje prawo do wykorzystania tego urlopu w czasie pełnienia służby w miejscu, do którego przeniesienie nastąpiło.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w przypadku awansowania sędziego na wyższe stanowisko sędziowskie.”;

49) w art. 77:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego lub czynności administracyjnych:

- 1) w innym sądzie równorzędnym lub niższym, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach także w sądzie wyższym, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów,
- 2) w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
- 3) w Sądzie Najwyższym – na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- 4) w sądzie administracyjnym – na wniosek Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego
– na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony.”,

b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”,

c) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, z wyłączeniem Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”,

d) uchyla się § 5,

e) w § 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹²⁾) według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju,”,

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz.

f) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Prezes sądu apelacyjnego, po uzyskaniu zgody sędziego i właściwego kolegium sądu, może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego albo sędziego sądu apelacyjnego do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie równorzędnym lub niższym na obszarze apelacji, na nieprzerwany okres, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy w ciągu roku.”,

g) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. Aktu delegowania nie dołącza się do akt spraw sądowych.”;

50) art. 82a otrzymuje brzmienie:

„Art. 82a. § 1. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

§ 2. Po objęciu pierwszego stanowiska sędziowskiego sędzia odbywa trzymiesięczne szkolenie z zakresu metodyki pracy sędziego, organizowane przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury. Z obowiązku tego jest zwolniony sędzia, który ukończył aplikację sędziowską.

§ 3. Sędzia jest obowiązany uczestniczyć, w miarę możliwości corocznie, w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym organizowanym przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub innych formach doskonalenia zawodowego, w celu uzupełnienia specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego, nie później niż do końca października każdego roku, przekazuje Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury informację o potrzebach szkoleniowych sędziów sądów działających na obszarze apelacji.”;

51) w art. 84 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędzia na rozprawie i posiedzeniu z udziałem stron, odbywającym się w budynku sądu, używa stroju urzędowego. Strojem urzędowym sędziego jest toga, a sędziego przewodniczącego na rozprawie lub posiedzeniu – także nakładany na kołnierz togi łańcuch z wizerunkiem orła. Jeżeli w posiedzeniu uczestniczy małoletni sędzia może zaniechać używania stroju urzędowego.”;

52) w art. 87 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego w terminie do końca czerwca każdego roku i przedstawia jej wyniki zgromadzeniu ogólnemu sędziów apelacji.”;

53) w art. 91 dodaje się § 13 w brzmieniu:

„§ 13. Składki, o której mowa w § 10, nie przekazuje się, jeżeli sędzia zrzekł się urzędu w związku z powołaniem na stanowisko prokuratorskie. Jeżeli

VI kadencja/druki nr 3655 oraz 3361

stosunek służbowy prokuratora ulega następnie rozwiązaniu lub wygaśnięciu w sposób, o którym mowa w art. 16 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, składkę należną za okres służby na stanowisku sędziowskim przekazuje się na zasadach określonych w § 10–12.”;

54) w art. 92 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Gratyfikację jubileuszową wypłaca się niezwłocznie po nabyciu przez sędziego prawa do gratyfikacji, a jeżeli w aktach osobowych sędziego brak jest dokumentów potwierdzających upływ okresów, o których mowa w § 4 – niezwłocznie po wykazaniu przez sędziego nabycia prawa do gratyfikacji; podstawę ustalenia wysokości gratyfikacji jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące sędziemu w dniu nabycia prawa do gratyfikacji, obliczone według przepisów dotyczących obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy. Przy ustalaniu wysokości gratyfikacji jubileuszowej uwzględnia się obniżenie wysokości wynagrodzenia, o którym mowa w art. 129 § 3.”;

55) w art. 100:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędziemu przechodzącemu w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia, z zastrzeżeniem § 1 i 4a.”,

b) po § 4 dodaje się § 4a i 4b w brzmieniu:

„§ 4a. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędzia w stanie spoczynku otrzymuje jednorazową odprawę z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat.

§ 4b. Sędziemu, który powrócił na stanowisko poprzednio zajmowane albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu w trybie art. 74 § 1a, w razie przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością odprawy wyliczonej na dzień przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku a wysokością odprawy wypłaconej. W przypadku, o którym mowa w § 1, odprawa przysługuje z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat.”,

c) po § 6a dodaje się § 6b w brzmieniu:

„§ 6b. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do uposażenia rodzinnego, na wniosek uprawnionego wypłaca się uposażenie w stanie spoczynku albo uposażenie rodzinne.”;

56) w art. 101 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie śmierci sędziego jego rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy dla rodzin pracowników, z tym że do okresu zatrudnienia, od którego zależy wysokość odprawy, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia na stanowiskach asesora sądowego lub sędziego.”;

57) w art. 104 w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zawieszenia podwyższenia uposażenia, o którym mowa w art. 100 § 3, na okres od roku do trzech lat,”;

58) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. § 1. Do sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 § 3 i art. 86. Do sędziów w stanie spoczynku, którym powierzono pełnienie funkcji wizytatora, stosuje się odpowiednio także przepisy art. 77 § 1, 6–6b i 8, art. 79, art. 82–83, art. 85, art. 87–90 oraz art. 94a i 94b.

§ 2. Sędziemu, który przeszedł w stan spoczynku w trybie art. 69 § 1 i 2, oraz sędziemu przeniesionemu w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych można powierzyć, za jego zgodą, pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości lub sądzie. W takim przypadku sędziemu w stanie spoczynku przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości przewidzianej dla sędziego wizytatora. Do powierzenia funkcji wizytatora w sądzie stosuje się odpowiednio przepisy art. 37d § 1 i 2. Pełnienie funkcji wizytatora w Ministerstwie Sprawiedliwości powierza Minister Sprawiedliwości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 3. Powierzenie sędziemu w stanie spoczynku funkcji wizytatora oraz zgoda na pełnienie tej funkcji przez sędziego w stanie spoczynku mogą zostać cofnięte w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego uprzedzenia. Przepis stosuje się do cofnięcia przez sędziego w stanie spoczynku zgody na pełnienie funkcji wizytatora.

§ 4. Możliwość pełnienia funkcji wizytatora jest wyłączona w przypadku ubiegania się przez sędziego w stanie spoczynku o mandat posła, senatora albo radnego bądź pełnienia przez niego funkcji, o których mowa w art. 98 § 2.”;

59) w dziale II po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a.

System oceny pracy i planowania rozwoju zawodowego sędziego

Art. 106a. § 1. Efektywność pracy oraz kompetencje zawodowe sędziego w zakresie metodyki pracy i kultury urzędowania, jak również specjalizacji w rozpoznawaniu poszczególnych rodzajów spraw oraz pełnieniu poszczególnych funkcji, podlegają ocenie (ocena pracy sędziego).

§ 2. Ocena pracy sędziego obejmuje analizę:

- 1) sprawności i efektywności podejmowanych czynności i organizowania pracy przy rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań bądź funkcji,
- 2) kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy, oraz poszanowania praw stron lub uczestników postępowania przy

rozpoznawaniu spraw lub wykonywaniu innych powierzonych zadań bądź funkcji,

3) sposobu formułowania wypowiedzi przy wydawaniu i uzasadnianiu orzeczeń,

4) procesu doskonalenia zawodowego.

§ 3. Zakres oceny pracy sędziego nie może wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.

§ 4. Przy dokonywaniu oceny pracy sędziego uwzględnia się rodzaj i stopień zawłości przydzielonych sędziemu spraw lub powierzonych zadań bądź funkcji, obciążenie pracą oraz warunki pracy w całym okresie objętym oceną.

Art. 106b. Ocenę pracy sędziego przeprowadza się w ramach wizytacji wydziału sądu, o której mowa w art. 37c.

Art. 106c. § 1. Prezes sądu zapoznaje sędziego z oceną jego pracy, w tym w szczególności z jej wynikami i ich podsumowaniem, opracowując na tej podstawie indywidualny plan rozwoju zawodowego sędziego.

§ 2. Indywidualny plan rozwoju zawodowego sędziego sporządza się na okres nie krótszy niż cztery lata.

§ 3. Sędzia, w terminie dwóch tygodni od zapoznania się z oceną pracy, ma prawo zgłosić pisemne uwagi wraz z uzasadnieniem. Uwagi rozpatruje i dokonuje ostatecznego podsumowania wyników oceny pracy sędziego prezes sądu przełożonego, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego – prezes innego sądu apelacyjnego.

§ 4. Prezes sądu zapoznaje sędziego z ostatecznym podsumowaniem wyników oceny jego pracy i w razie potrzeby dokonuje na tej podstawie zmiany indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego w niezbędnym zakresie.

Art. 106d. § 1. Prezes sądu, a w przypadku prezesa sądu – prezes sądu przełożonego, podejmuje działania w celu umożliwienia realizacji indywidualnego planu rozwoju sędziego.

§ 2. Sędzia ma obowiązek uczestniczyć w opracowaniu i realizacji własnego indywidualnego planu rozwoju zawodowego.

Art. 106e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia:

1) uszczegółowienie kryteriów wskazanych w art. 106a oraz sposób oceny pracy sędziego i podsumowania jej wyników, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki jej przeprowadzania do zakresu analizy pracy sędziego,

2) szczegółowy sposób opracowywania indywidualnego planu rozwoju zawodowego

sędziego, mając na uwadze potrzeby wymiaru sprawiedliwości oraz indywidualne predyspozycje sędziego.

Art. 106f. Informacje dotyczące oceny pracy, opracowania i realizacji indywidualnego planu rozwoju zawodowego sędziego stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”, określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że sędzia, którego dotyczą, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie.

Art. 106g. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu apelacyjnego – przez czas trwania kadencji.”;

60) w art. 112 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez zgromadzenia ogólne sędziów apelacji, Krajowa Rada Sądownictwa. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata.”;

61) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. § 1. Sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie, a także jeżeli wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej.

§ 2. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego, z urzędu zawiesza sędziego w czynnościach służbowych.

§ 3. Sąd dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, obniża w granicach od 25% do 50% wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia; nie dotyczy to osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie o ubezwłasnowolnienie.

§ 4. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, dokonuje się wyrównania wszystkich składników wynagrodzenia do pełnej wysokości.”;

62) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„Art. 132a. § 1. Okres zawieszenia w czynnościach służbowych stanowi okres zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

§ 2. W okresie zawieszenia w czynnościach służbowych sędzia nie nabywa prawa do urlopu wypoczynkowego. Przepisy art. 155¹ § 1 pkt 2 i art. 155² § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.”;

63) w art. 148 § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Referendarze i asystenci sędziów podlegają okresowym ocenom, obejmującym jakość i terminowość wykonywania zadań, kulturę

urzędowania, efektywność wykorzystania czasu pracy oraz realizację doskonalenia zawodowego.

§ 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria, terminy oraz sposób dokonywania okresowych ocen referendarzy i asystentów sędziów, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki ich przeprowadzania do zakresu analizy i kryteriów, wskazanych w § 2, oraz zapewnienia obiektywizmu dokonywanych okresowych ocen, a także uwzględniając prawo osób ocenianych do ich kwestionowania.”;

64) w art. 149 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub zdał egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.”;

65) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

„Art. 149a. Nabór kandydatów organizuje się w drodze konkursu, który ma na celu wyłonienie kandydata o największej wiedzy i najwyższych umiejętnościach, predyspozycjach i zdolnościach ogólnych, niezbędnych do wykonywania obowiązków referendarza sądowego. Przepisy art. 155a § 2–5 stosuje się odpowiednio.”;

66) w art. 150:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na stanowisko starszego referendarza sądowego może być mianowany referendarz, który zajmował stanowisko referendarza sądowego przez co najmniej dziesięć lat, nie był karany za przewinienia dyscyplinarne i uzyskiwał pozytywne okresowe oceny.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Referendarza mianuje i rozwiązuje z nim stosunek pracy prezes sądu apelacyjnego. Przed mianowaniem prezes sądu apelacyjnego zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji o nadesłanie informacji o kandydacie. Informacje o kandydacie do objęcia stanowiska referendarza sądowego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia pierwszego stanowiska sędziowskiego.”;

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 149a, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry referendarzy w sądach.”;

67) art. 151a otrzymuje brzmienie:

„Art. 151a. § 1. Referendarz może zostać przeniesiony na inne miejsce służbowe tylko za jego zgodą. Przeniesienia na inne miejsce

służbowe na obszarze danej apelacji dokonuje prezes sądu apelacyjnego, a poza obszar apelacji – Minister Sprawiedliwości.

- § 2. Zgoda referendarza na przeniesienie na inne miejsce służbowe nie jest wymagana w przypadku:
- 1) zniesienia stanowiska w wyniku zmiany w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału albo przeniesienia siedziby sądu,
 - 2) niedopuszczalności zajmowania stanowiska referendarza w danym sądzie wskutek zawarcia związku małżeńskiego albo powstania stosunku powinowactwa, o którym mowa w art. 6,
 - 3) gdy wymaga tego wzgląd na powagę stanowiska referendarza, na wniosek kolegium właściwego sądu okręgowego.
- § 3. Do przeniesienia referendarza na inne miejsce służbowe przepis art. 76 stosuje się odpowiednio.
- § 4. Prezes sądu apelacyjnego może delegować referendarza, za jego zgodą, do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na czas określony.
- § 5. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza, za jego zgodą:
- 1) do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie na obszarze innej apelacji,
 - 2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony. Przepis art. 78 § 1b stosuje się odpowiednio.
- § 6. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie referendarza do pełnienia czynności referendarza w innym sądzie może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie referendarza bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.
- § 7. W okresie delegowania, w przypadkach wskazanych w § 4–6, referendarz ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na jego stanowisku, oraz dodatku za długoletnią pracę; przepisy art. 77 § 4 i 6 oraz art. 78 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio.
- § 8. W przypadku delegowania referendarza do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż 6 miesięcy, referendarzowi przysługuje dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego. W przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej referendarzowi przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania

wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach funkcyjnych przysługujących sędziom.

- § 9. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza, za zgodą referendarza i zgodnie z jego kwalifikacjami, do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata. Delegowanie może zostać powtórzone na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się odpowiednio.
- § 10. Rozwiązanie stosunku pracy z referendarzem może nastąpić w drodze wypowiedzenia w przypadku:
- 1) uzyskania dwukrotnej, następującej po sobie, negatywnej okresowej oceny,
 - 2) zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia referendarza,
 - 3) uznania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków referendarza,
 - 4) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia uzyskanie prawa do emerytury,
 - 5) skazania referendarza za przestępstwo inne niż wymienione w § 16.
- § 11. W przypadku rozwiązania stosunku pracy z referendarzem na podstawie § 10 pkt 2, w okresie między ustaniem zatrudnienia w likwidowanym lub reorganizowanym sądzie a podjęciem pracy lub działalności gospodarczej, referendarzowi przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, obliczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy; świadczenie to nie przysługuje referendarzowi, który nabył prawo do emerytury.
- § 12. Referendarz może wypowiedzieć stosunek pracy.
- § 13. Okres wypowiedzenia wynosi trzy miesiące.
- § 14. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany za porozumieniem stron.
- § 15. W przypadku wszczęcia przeciwko referendarzowi postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego przez sąd apelacyjny może zawiesić referendarza w czynnościach służbowych, z obniżeniem na czas trwania zawieszenia wysokości wynagrodzenia w granicach od 25% do 50%. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne zostało

umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem, referendarzowi wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

§ 16. W przypadku utraty obywatelstwa polskiego lub skazania za umyślnie popełnione przestępstwo ścigane z urzędu lub przestępstwo skarbowe, stosunek pracy z referendarzem rozwiązuje się bez wypowiedzenia. Stosunek pracy z referendarzem może być rozwiązany bez wypowiedzenia z przyczyn określonych w art. 53 Kodeksu pracy.”;

68) w art. 151b:

a) po § 2 dodaje się § 2a–2l w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku nieuzyskania przez referendarza pozytywnej okresowej oceny, okresy pracy wskazane w § 1 i 2 ulegają wydłużeniu o trzy lata.

§ 2b. Poza wynagrodzeniem zasadniczym referendarzowi przysługuje dodatek za długoletnią pracę, o którym mowa w art. 91 § 7, oraz gratyfikacja jubileuszowa, na zasadach określonych w art. 92 § 3–5, a także jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.

§ 2c. W związku z pełnioną funkcją referendarzowi przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach funkcyjnych przysługujących sędziom.”,

§ 2d. Czas pracy referendarza wynosi 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

§ 2e. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami sądu wynikającymi z obciążenia zadaniami lub organizacją pracy wydziału, wobec referendarzy może być stosowany równoważny lub zadaniowy czas pracy.

§ 2f. Dobowy czas pracy w systemie równoważnego czasu pracy nie może przekraczać 12 godzin w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy.

§ 2g. Stosowanie systemów czasu pracy, o których mowa w § 2e, wprowadza prezes sądu w drodze zarządzenia. W zarządzeniu wskazuje się wydziały sądu lub referendarzy, objętych danym systemem czasu pracy. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia podania go do wiadomości referendarza.

§ 2h. W zarządzeniu wprowadzającym stosowanie systemu zadaniowego czasu pracy prezes sądu określa także normy pracy dotyczące powierzonych referendarzom zadań, biorąc pod uwagę obowiązujący referendarzy czas pracy. Normy pracy ustala się uwzględniając obciążenie zadaniami, stopień złożoności

powierzonych zadań oraz stosowane rozwiązania w zakresie organizacji pracy.

§ 2i. Normy pracy, o których mowa w § 2h, prezes sądu może określić także dla referendarzy objętych podstawowym lub równoważnym systemem czasu pracy.

§ 2j. Rozkład czasu pracy referendarzy oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia określa prezes sądu. Na pisemny wniosek referendarza uzasadniony ważnymi względami rodzinnymi lub osobistymi prezes sądu może ustalić indywidualny rozkład jego czasu pracy w ramach systemu czasu pracy, którym jest objęty.

§ 2k. Jeżeli wymagają tego szczególne potrzeby sądu, prezes sądu lub przewodniczący wydziału może polecić referendarzowi wykonywanie pracy poza obowiązującym go czasem pracy, a w wyjątkowych wypadkach także w niedzielę i święta.

§ 2l. Referendarzowi za pracę wykonywaną poza obowiązującym go czasem pracy przysługuje, według jego wyboru, czas wolny w tym samym wymiarze albo wynagrodzenie, bez dodatków, o których mowa w art. 151¹ § 1 Kodeksu pracy. Za pracę wykonaną ponad obowiązujący referendarza czas pracy w niedzielę lub święto przysługuje inny dzień wolny.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do referendarzy stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 1, art. 82a, art. 87–89, art. 92 § 1 i 2, art. 93 oraz art. 97 § 1 i 2.”;

69) w art. 153a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury prezes sądu apelacyjnego mianuje na stanowisko referendarza sądowego aplikanta sędziowskiego skierowanego na staż w ramach realizacji programu aplikacji sędziowskiej. Przepisu art. 149a nie stosuje się.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia aplikanta aplikacji sędziowskiej, odbywającego staż na stanowisku referendarza sądowego, prezes sądu apelacyjnego, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, przenosi aplikanta na inne miejsce w celu dalszego odbywania stażu. Przepisów art. 151a § 4 i 6 nie stosuje się.”;

70) po art. 153a dodaje się art. 153b i 153c w brzmieniu:

„Art. 153b. Prezes sądu apelacyjnego mianuje na stanowisko referendarza sądowego osobę, która ukończyła aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, została zakwalifikowana w trybie art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury i

zgłosiła się w terminie wskazanym w art. 29a ust. 4 tej ustawy w celu podjęcia zatrudnienia. Przepisu art. 149a nie stosuje się.

Art. 153c. § 1. Minister Sprawiedliwości przydziela nowe stanowiska referendarza sądowego poszczególnym sądom, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego i potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów.

§ 2. W razie zwolnienia stanowiska referendarza sądowego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo je znosi.”;

71) w art. 155:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Asystent sędziego wykonuje czynności zmierzające do przygotowania spraw sądowych do rozpoznania oraz czynności z zakresu działalności administracyjnej sądów, o której mowa w art. 8 pkt 2.”,

b) w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub zdał egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Nabór kandydatów następuje w drodze konkursu, który ma na celu wyłonienie kandydata o największej wiedzy i najwyższych kwalifikacjach, predyspozycjach i zdolnościach ogólnych, niezbędnych do wykonywania obowiązków asystenta sędziego.”,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Asystentowi sędziego przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi sędziego przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury. Na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury asystentowi sędziego mogą być przyznane:

1) dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków lub powierzenia dodatkowych zadań,

2) nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej.”,

e) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter czynności wykonywanych przez asystentów sędziów oraz poziom wynagrodzeń urzędników sądów.”,

f) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepis art. 82a § 1.”,

g) po § 8 dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do asystentów sędziów stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”;

72) w art. 155a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Konkurs, o którym mowa w art. 155 § 2a, organizuje właściwy prezes sądu, określony w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, zwany dalej „prezesem”.”,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w art. 155 § 2a, w szczególności skład komisji konkursowych oraz sposób i tryb ich działania, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na uwadze właściwy dobór kadry asystentów w sądach.”;

73) uchyla się art. 155b;

74) po art. 155b dodaje się art. 155c–155e w brzmieniu:

„Art. 155c. Prezes sądu zatrudnia na stanowisku asystenta sędziego osobę, która ukończyła aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, została zakwalifikowana w trybie art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury i zgłosiła się w terminie wskazanym w art. 29a ust. 4 tej ustawy w celu podjęcia zatrudnienia. Przepisu art. 155 § 2a nie stosuje się.

Art. 155d. § 1. Minister Sprawiedliwości przydziela nowe stanowiska asystenta sędziego poszczególnym sądom, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego i potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów.

§ 2. W razie zwolnienia stanowiska asystenta sędziego w sądach działających na obszarze danej apelacji, prezes sądu apelacyjnego niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu albo je znosi.

Art. 155e. § 1. Prezes sądu apelacyjnego może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności asystenta sędziego w innym sądzie na obszarze danej apelacji, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą:

1) do pełnienia czynności asystenta sędziego w innym sądzie na obszarze innej apelacji,

2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej

– na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony. Przepisy art. 78 § 1b stosuje się odpowiednio.

§ 3. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie asystenta sędziego do pełnienia czynności w innym sądzie może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie asystenta sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.

§ 4. W okresie delegowania, w przypadkach wskazanych w § 1–3, asystent sędziego ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na jego stanowisku, oraz dodatku za wieloletnią pracę; przepisy art. 77 § 4 i 6 oraz art. 78 § 1 i 3 stosuje się odpowiednio. W razie delegowania asystenta sędziego do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż sześć miesięcy, asystentowi sędziego przysługuje dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego. W razie delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej asystentowi sędziego przysługuje dodatek funkcyjny. Do ustalania wysokości dodatku funkcyjnego stosuje się przepisy o dodatkach funkcyjnych przysługujących pracownikom sądów i prokuratury.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za zgodą asystenta i zgodnie z jego kwalifikacjami, do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa, w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata. Delegowanie może zostać powtórzone na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się odpowiednio.”;

75) w art. 175a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe sędziów, sędziów w stanie spoczynku, referendarzy, asystentów sędziów, dyrektorów sądów oraz ich zastępców, kuratorów sądowych, a także pozostałych urzędników i innych pracowników sądowych, biegłych sądowych oraz ławników w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych lub realizacji zadań z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów.”;

76) w art. 177 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W zakresie, o którym mowa w § 2, dyrektor sądu apelacyjnego podlega bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości, a dyrektorzy sądów okręgowych i rejonowych – dyrektorowi przełożonego sądu apelacyjnego.”;

77) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Projekty planów finansowych oraz plany finansowe dla sądów na obszarze apelacji opracowują dyrektorzy sądów apelacyjnych na podstawie projektów przygotowanych przez dyrektorów sądów okręgowych i dyrektorów sądów rejonowych, według zasad określonych w przepisach o finansach publicznych, uwzględniając zakres realizowanych przez sądy zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3.”;

78) w art. 179:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organem kierującym gospodarką finansową sądu jest dyrektor sądu.”,

b) uchyla się § 2,

c) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Działalność inwestycyjną sądu prowadzą:

- 1) dla sądu apelacyjnego i sądów rejonowych działających na obszarze apelacji, w których powołano dyrektora sądu – dyrektor sądu apelacyjnego,
- 2) dla sądu okręgowego oraz sądów rejonowych działających w okręgu sądowym, w których nie powołano dyrektora sądu – dyrektor sądu okręgowego.

§ 4. Dyrektor sądu apelacyjnego może przekazać dyrektorowi jednego sądu okręgowego wykonywanie zadań inwestycyjnych innego sądu okręgowego lub sądów rejonowych.”;

79) po art. 179 dodaje się art. 179a w brzmieniu:

„Art. 179a. § 1. Minister Sprawiedliwości może powierzyć jednostce utworzonej na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych określone zadania z zakresu działalności administracyjnej sądów, dotyczące:

- 1) realizacji zadań z zakresu informatyzacji sądów oraz obsługi informatycznej sądów,
- 2) prowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

§ 2. Jednostka, o której mowa w § 1, może otrzymywać dotacje z budżetu państwa z części budżetowej odpowiadającej sądom powszechnym na realizację zadań wymienionych w § 1.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 po ust. 7b dodaje się ust. 7c i 7d w brzmieniu:

„7c. Odpis prawomocnego wytknięcia uchybienia, w trybie określonym w ust. 7, dołącza się do akt osobowych prokuratora, któremu wytknięto uchybienie. W przypadku wytknięcia uchybienia do akt osobowych dołącza się także złożone przez prokuratora zastrzeżenie.

7d. Po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się wytknięcia uchybienia, prokurator przełożony, na wniosek prokuratora, któremu wytknięto uchybienie, zarządza usunięcie z akt osobowych dokumentów, o których mowa w ust. 7c, jeżeli w tym okresie nie wytknięto prokuratorowi innego uchybienia.”;

2) w art. 14 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adwokatów, radców prawnych oraz prezesa, wiceprezesa, starszych radców lub radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, którzy wykonywali ten zawód lub zajmowali takie stanowisko przez co najmniej trzy lata.”;

3) w art. 14a ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Na stanowisko prokuratora Prokuratury Generalnej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym nie mniej niż sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej, prokuratury apelacyjnej lub okręgowej, Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu apelacyjnego lub okręgowego bądź wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres dwunastu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

2. Na stanowisko prokuratora prokuratury apelacyjnej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury powszechnej, ma co najmniej sześcioletni okres pracy na stanowisku prokuratora lub sędziego, w tym co najmniej trzyletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu okręgowego lub wojskowego sądu okręgowego albo co najmniej przez okres ośmiu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

3. Na stanowisko prokuratora prokuratury okręgowej może być powołany ten, kto, spełniając warunki do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273.

powszechniej, ma co najmniej czteroletni okres pracy na stanowisku prokuratora prokuratury rejonowej, prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, sędziego sądu powszechnego lub wojskowego albo co najmniej przez okres sześciu lat przed powołaniem wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza lub zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”;

4) w art. 14b ust. 5–11 otrzymują brzmienie:

- „5. Prokurator okręgowy, po stwierdzeniu spełnienia wymogów formalnych zgłoszenia złożonego w terminie oraz stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury rejonowej przedstawia jego kandydaturę kolegium prokuratury okręgowej, wraz z oceną kwalifikacji sporządzoną przez wizytatora prokuratury okręgowej.
6. Prokurator apelacyjny, po stwierdzeniu spełnienia wymogów formalnych zgłoszenia złożonego w terminie oraz stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków do objęcia stanowiska prokuratora prokuratury okręgowej albo prokuratora prokuratury apelacyjnej przedstawia jego kandydaturę kolegium prokuratury apelacyjnej, wraz z oceną kwalifikacji sporządzoną przez wizytatora prokuratury apelacyjnej.
7. Prokurator Generalny, po stwierdzeniu spełnienia wymogów formalnych zgłoszenia złożonego w terminie oraz stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków do objęcia stanowiska prokuratora Prokuratury Generalnej zarządza sporządzenie oceny kwalifikacji kandydata przez wizytatora Prokuratury Generalnej.
8. Minister Obrony Narodowej, po stwierdzeniu spełnienia wymogów formalnych zgłoszenia złożonego w terminie oraz stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków do objęcia stanowiska prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zarządza sporządzenie oceny kwalifikacji kandydata przez wizytatora Naczelnej Prokuratury Wojskowej.
9. Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, po stwierdzeniu spełnienia wymogów formalnych zgłoszenia złożonego w terminie oraz stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków do objęcia stanowiska prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu zarządza sporządzenie oceny kwalifikacji kandydata przez wizytatora Instytutu Pamięci Narodowej.
10. Prokurator okręgowy oraz prokurator apelacyjny przedstawiają Krajowej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowiska odpowiednio prokuratorów prokuratury rejonowej albo prokuratury okręgowej lub apelacyjnej wraz z opiniami odpowiednio kolegium prokuratury okręgowej albo kolegium prokuratury apelacyjnej wraz z ocenami sporządzonymi przez wizytatorów.
11. Prokurator Generalny, Minister Obrony Narodowej i Prezes Instytutu Pamięci Narodowej przedstawiają Krajowej Radzie Prokuratury zgłoszenia kandydatów na stanowiska odpowiednio prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury

albo prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wraz z własnymi opiniami oraz z ocenami kwalifikacji sporządzonymi przez wizytatorów.”;

5) po art. 14b dodaje się art. 14c–14j w brzmieniu:

- „Art. 14c. 1. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, który zajmuje stanowisko prokuratora albo asesora prokuratury, do zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia, występował przed sądem lub składał pisma procesowe, bądź wykonywał inne czynności wymienione w art. 3 ust. 1, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.
2. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, który zajmuje stanowisko sędziego, do zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.
3. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, który wykonuje zawód adwokata lub radcy prawnego bądź zajmuje stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, do zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt stu spraw sądowych różnych kategorii, w których występował w charakterze zastępcy procesowego, a jeżeli występował w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw, ze wskazaniem sądów, w których sprawy te toczyły się lub toczą, lub odpisy wszystkich, jednak nie więcej niż stu, opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa; starszy radca i radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza ponadto opinię przełożonego.
4. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, który wykonuje zawód notariusza, do zgłoszenia dołącza wykaz stu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, a jeżeli sporządził mniejszą ich liczbę – wykaz wszystkich tych aktów.
5. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, który ma tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej, do zgłoszenia dołącza wykaz publikacji wraz z opiniami recenzentów, jeżeli były sporządzone, odpisy sporządzonych opinii prawnych oraz charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr lub dorobku naukowego.
6. Kandydat na wolne stanowisko prokuratorskie, zajmujący stanowisko prokuratora bądź sędziego, który w okresie poprzedzającym obwieszczenie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, do zgłoszenia

dołącza także opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonego.

7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio w przypadku delegowania:

- 1) do pełnienia czynności lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury;
- 2) do pełnienia obowiązków w międzynarodowej prokuratorskiej lub sędziowskiej organizacji pozarządowej;
- 3) do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską.

8. Przełożonym, o którym mowa w ust. 6 i 7, jest osoba kierująca jednostką, do której delegowanie nastąpiło, a w przypadku podziału tej jednostki na departamenty, biura bądź inne równorzędne komórki organizacyjne – osoba kierująca tymi komórkami. W stosunku do osób kierujących daną jednostką lub komórką organizacyjną za przełożonego uznaje się osobę sprawującą funkcję nadrzędną.

9. Do kandydata na wolne stanowisko prokuratorskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy ust. 1–6.

10. Do kandydata na wolne stanowisko prokuratorskie, który wykonywał więcej niż jeden z zawodów wskazanych w przepisach ust. 1–5 stosuje się przepisy ust. 1–6, z tym że łączna liczba zamieszczonych w wykazie sygnatur akt spraw lub odpisów opinii prawnych i innych dokumentów, o których mowa w tych przepisach, nie może przekraczać dwustu.

11. Do zgłoszenia kandydat może dołączyć także inne dokumenty popierające jego kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje.

Art. 14d. 1. Oceny kwalifikacji na wolne stanowisko prokuratorskie nie może dokonywać wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym kandydata lub pozostający z kandydatem w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności wizytatora.

2. Jeżeli na jedno wolne stanowisko prokuratorskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, oceny kwalifikacji tych kandydatów dokonuje ten sam wizytator, chyba że z uwagi na liczbę kandydatów bądź z innych ważnych przyczyn nie jest to możliwe. Oceny kwalifikacji żadnego z kandydatów nie może dokonywać wizytator, będący małżonkiem, krewnym albo powinowatym chociażby jednego z nich lub pozostający z jednym z kandydatów w takim stosunku

prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności wizytatora.

3. Prokurator Generalny, Minister Obrony Narodowej, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, prokurator apelacyjny lub okręgowy któremu złożono zgłoszenie, zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji. Kandydat w terminie 14 dni od daty zapoznania się z oceną ma prawo złożyć pisemne uwagi do oceny kwalifikacji.
4. Uwagi złożone po terminie pozostawia się bez rozpatrzenia, podając przyczynę pozostawienia złożonych uwag bez rozpatrzenia. Kandydat, którego uwagi pozostawiono bez rozpatrzenia, w terminie tygodnia może złożyć pisemne zastrzeżenie.
5. Jeżeli Prokurator Generalny, Minister Obrony Narodowej, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, prokurator apelacyjny lub okręgowy nie uwzględni zastrzeżenia, przekazuje je, wraz z uwagami Krajowej Radzie Prokuratury, która rozstrzyga w przedmiocie pozostawienia uwag bez rozpatrzenia.
6. Po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, Prokurator Generalny, Minister Obrony Narodowej, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej, prokurator apelacyjny lub okręgowy niezwłocznie zarządza ich rozpatrzenie przez trzech wizytatorów, wyznaczonych na zasadach określonych w ust. 2. W rozpatrywaniu uwag nie może brać udziału wizytator, który dokonał oceny kwalifikacji. Wizytatorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż trzydzieści dni.
7. Wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji kandydata, do której uwagi zgłoszono, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się kandydatowi.

- Art. 14e.
1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratury obejmuje prawidłowość i poziom merytoryczny, jak również efektywność wykonywania powierzonych obowiązków służbowych, z uwzględnieniem stopnia obciążenia wykonywanymi zadaniami i ich złożoności, a także podnoszenie kwalifikacji zawodowych i kulturę osobistą.
 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w ust. 1, jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 14c ust. 1, a także na podstawie danych ewidencjonowanych w prokuraturach, w tym na potrzeby statystyki.
 3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w ust. 1, dołącza się odpisy znajdujących się w aktach osobowych prokuratora prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną lub prawomocnych decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia, jak również odpisy prawomocnych

decyzji prokuratora przełożonego, zawierających wytknięcie uchybienia w razie oczywistej obrazy prawa.

- Art. 14f. 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego obejmuje analizę sprawności i efektywności w podejmowaniu czynności i kierowaniu postępowaniem, kultury osobistej, umiejętności jasnego i kompletnego formułowania wypowiedzi przy wydawaniu i uzasadnianiu orzeczeń, podnoszenia kwalifikacji zawodowych.
2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w ust. 1, jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 14c ust. 2, a także na podstawie danych ewidencjonowanych w sądach, w tym na potrzeby statystyki sądowej.
3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w ust. 1, dołącza się odpisy znajdujących się w aktach osobowych prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz wytknięcia uchybień.

- Art. 14g. 1. Jeżeli ze względu na szczególny zakres czynności prokuratora lub sędziego albo z innych przyczyn zbadanie liczby spraw wskazanych w art. 14e ust. 2 oraz 14f ust. 2 nie jest możliwe, przyjmuje się, z podaniem przyczyn, inną liczbę.
2. Wizytator dokonujący oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko prokuratora, asesora prokuratury albo sędziego może objąć badaniem także akta spraw nieujęte w wykazie oraz zwracać się do prezesa sądu lub kierownika jednostki organizacyjnej prokuratury o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

- Art. 14h. 1. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie poziomu merytorycznego, sprawności, rzetelności i terminowości dokonywanych czynności bądź poziomu merytorycznego i rzetelności sporządzonych opinii prawnych lub innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, a także podnoszenia kwalifikacji zawodowych i kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą oraz sposób zachowania wobec uczestników postępowania i współpracowników.
2. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego albo zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu akt spraw różnych kategorii lub opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 14c ust. 3. Przepis art. 14g ust. 1 stosuje się

odpowiednio. Wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także akta spraw sądowych, w których kandydat występował w charakterze zastępcy procesowego, a których nie ujęto w wykazie, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

3. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód notariusza jest dokonywana w oparciu o badanie co najmniej pięćdziesięciu aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie praw, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 14c ust. 4. Przepis art. 14g ust. 1 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także nieujęte w wykazie akty notarialne lub akta spraw sądowych, w których rozpoznano środki odwoławcze na odmowę dokonania wpisu lub odmowę dokonania czynności, oraz zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.
4. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza dołącza się wykaz prawomocnych orzeczeń bądź decyzji o ukaraniu karą dyscyplinarną.
5. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego dołącza się także wykaz ostrzeżeń udzielonych przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomień o naruszeniu obowiązków procesowych dokonanych przez sąd lub prokuratora.
6. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.¹⁴⁾), oraz odpisy prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kara została uznana za niebyłą.
7. Do oceny kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego albo notariusza dołącza się protokoły wizytacji, kontroli lub ocen przeprowadzonych, w trybie art. 36 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188, z późn. zm.¹⁵⁾), art. 22¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 79, poz. 660 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 166, poz. 1317, Nr 210, poz. 1628 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 7, poz. 45, Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326 i Nr 217, poz. 1429 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

późn. zm.¹⁶⁾) albo art. 44 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158, z późn. zm.¹⁷⁾).

8. Ocena kwalifikacji kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych jest dokonywana z uwzględnieniem osiągnięć naukowych, rodzaju i jakości publikacji, opinii recenzentów, jakości i rzetelności opinii prawnych bądź innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.
9. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w ust. 8, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu.

Art. 14i. Do oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko prokuratorskie, który zajmuje stanowisko prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej, stosuje się odpowiednio, stosownie do zawodu wykonywanego przed powołaniem na to stanowisko, przepisy art. 14b ust. 1–5.

Art. 14j. 1. Przy ocenie kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko prokuratorskie uwzględnia się predyspozycje osobowościowe kandydata do zawodu prokuratora, w tym umiejętność podejmowania decyzji i współpracy, odporność na stres, kulturę osobistą oraz przestrzeganie zasad etyki wykonywanego zawodu.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko prokuratorskie, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu badań i kryteriów wskazanych w ustawie, zachowania jednolitości kryteriów dla kandydatów ubiegających się o równorzędne stanowiska w powszechnych i wojskowych jednostkach prokuratury oraz w Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu – przy uwzględnieniu zróżnicowania kwalifikacji niezbędnych do prawidłowego wypełniania zadań na poszczególnych stanowiskach i szczeblach organizacyjnych.”;

6) po art. 24b dodaje się art. 24c w brzmieniu:

„Art. 24c. 1. Podstawą rozpatrzenia sprawy osobowej są dokumenty wymagane przepisami prawa oraz akta osobowe osoby, której sprawa dotyczy.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 200, poz. 1326 i Nr 217, poz. 1429 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z z 2009 r. Nr 37, poz. 286 i Nr 166, poz. 1317, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 458, Nr 87, poz. 483 i Nr 106, poz. 622.

2. Do dokumentacji, o której mowa w ust. 1, mogą być załączone opinie służbowe lub zawodowe, listy rekomendujące oraz inne dokumenty mogące mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.
3. W uzasadnionych przypadkach można wysłuchać w siedzibie Rady, osobę, której dotyczy sprawa lub kierownika właściwej jednostki organizacyjnej prokuratury albo Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, wizytatora lub innego prokuratora.”;

7) po art. 44a dodaje się art. 44b w brzmieniu:

- „Art. 44b. 1. Właściwy prokurator okręgowy prowadzi dla każdego prokuratora prokuratury rejonowej i okręgowej osobny wykaz służbowy zawierający podstawowe dane dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych w zakresie mającym wpływ na pełnienie urzędu prokuratora, a także dane na temat odbytych szkoleń i form doskonalenia zawodowego oraz innych okoliczności wskazujących na specjalizację w poszczególnych dziedzinach prawa lub prowadzeniu poszczególnych rodzajów spraw. Właściwy prokurator apelacyjny prowadzi taki wykaz dla prokuratorów prokuratury apelacyjnej.
2. Prokurator Generalny prowadzi wykaz, o którym mowa w ust. 1, dla prokuratorów Prokuratury Generalnej, Naczelnego Prokuratora Wojskowego dla prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej dla prokuratorów Głównej i oddziałowych komisji i Biura Lustracyjnego Instytutu Pamięci Narodowej – Głównej Komisji Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu.
 3. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, wzór wykazów służbowych oraz sposób ich prowadzenia, na podstawie akt osobowych prowadzonych dla prokuratora, dokumentów oraz innych informacji, stwierdzających dane zamieszczane w wykazie.”;

8) w art. 50 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

- „8. W okresie delegowania, o którym mowa w ust. 6b i 7, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, prokuratorowi może być przyznany odpowiednio przez Ministra Sprawiedliwości lub Prokuratora Generalnego dodatek specjalny w kwocie nieprzekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego. Dodatek przyznaje się na czas określony, a w indywidualnych wypadkach – także na czas nieokreślony.”;

9) w art. 50a ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Wydatki związane z delegacją prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są pokrywane z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.”;

10) w art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Prokuratorowi może być przyznana, jako pożyczka, pomoc finansowa na zaspokojenie jego potrzeb mieszkaniowych.”;

11) w art. 62 po ust. 1k dodaje się ust. 1ka w brzmieniu:

„1ka. Składki, o której mowa w ust. 1i, nie przekazuje się, jeżeli prokurator zrzekł się urzędu w związku z powołaniem na stanowisko sędziowskie. Jeżeli stosunek służbowy sędziego ulega następnie rozwiązaniu lub wygaśnięciu w sposób, o którym mowa w art. 68 ustawy wskazanej w art. 62a, składkę należną za okres służby na stanowisku prokuratorskim przekazuje się na zasadach określonych w ust. 1i–1k.”;

12) po art. 62d dodaje się art. 62e–62l w brzmieniu:

„Art. 62e. 1. Efektywność wykonywania zadań oraz kompetencje zawodowe prokuratora podlegają okresowej ocenie (okresowa ocena prokuratora).

2. Okresowa ocena prokuratora obejmuje analizę:

- 1) prawidłowości, funkcjonalności, racjonalności, szybkości, sprawności i efektywności działań prokuratora przy wykonywaniu powierzonych zadań lub funkcji,
- 2) kultury urzędowania, obejmującej kulturę osobistą i kulturę organizacji pracy, oraz respektowania praw uczestników postępowania i zasad współpracy przy wykonywaniu powierzonych zadań lub funkcji,
- 3) sposobu formułowania wypowiedzi przy wydawaniu i uzasadnianiu decyzji merytorycznych,
- 4) procesu doskonalenia zawodowego.

3. Przy dokonywaniu okresowej oceny prokuratora uwzględnia się rodzaj i stopień zawłości przydzielonych prokuratorowi spraw lub powierzonych zadań bądź funkcji, obciążenie pracą oraz warunki pracy w całym okresie objętym oceną.

Art. 62f. Okresową ocenę prokuratora przeprowadza się w ramach wizytacji jednostki organizacyjnej prokuratury, przeprowadzanej nie rzadziej niż co cztery lata.

Art. 62g. 1. Prokurator bezpośrednio przełożony zapoznaje prokuratora z jego oceną, w tym w szczególności z jej wynikami i ich podsumowaniem, opracowując na tej podstawie indywidualny plan rozwoju zawodowego prokuratora. Prokuratora apelacyjnego zapoznaje z jego oceną wyznaczony zastępca Prokuratora Generalnego.

2. Indywidualny plan rozwoju zawodowego prokuratora sporządza się na czas nie krótszy niż cztery lata.

3. Prokurator, w terminie dwóch tygodni od zapoznania się z oceną, ma prawo zgłosić pisemne uwagi wraz z uzasadnieniem. Uwagi rozpatruje i dokonuje ostatecznego podsumowania wyników okresowej oceny prokuratora prokurator bezpośrednio przełożony w stosunku do prokuratora bezpośrednio przełożonego, o którym mowa w ust. 1, zaś w przypadku prokuratora apelacyjnego i prokuratora okręgowego – Prokurator Generalny.

4. Prokurator, o którym mowa w ust. 3, zapoznaje prokuratora z ostatecznym podsumowaniem wyników oceny i w razie potrzeby dokonuje na tej podstawie zmiany indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora w niezbędnym zakresie.

Art. 62h. 1. Prokurator przełożony podejmuje działania w celu umożliwienia realizacji indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora.

2. Prokurator ma obowiązek uczestniczyć w opracowaniu i realizacji własnego indywidualnego planu rozwoju zawodowego.

Art. 62i. Prokurator Generalny, nie później niż do końca października każdego roku, przekazuje Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury informacje o potrzebach szkoleniowych podległych mu prokuratorów.

Art. 62j. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, określi w drodze rozporządzenia:

1) uszczegółowienie kryteriów wskazanych w art. 62e oraz sposób oceny pracy prokuratora i podsumowania jej wyników, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki jej przeprowadzania do zakresu analizy pracy prokuratora,

2) szczegółowy sposób opracowywania indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora, mając na uwadze potrzeby prokuratury oraz indywidualne predyspozycje prokuratora.

Art. 62k. Informacje dotyczące okresowej oceny prokuratora, opracowania i realizacji indywidualnego planu rozwoju zawodowego prokuratora stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”, określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że prokurator, którego dotyczą, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie.

Art. 62l. Okresowej ocenie nie podlegają Prokurator Generalny i jego zastępcy, prokuratorzy Prokuratury Generalnej, prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz prokuratorzy w okresie delegowania do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole oraz w okresie delegowania do pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa.”;

13) w art. 100a:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Asystentowi prokuratora przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi prokuratora przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na

rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia zasadniczego asystentów prokuratorów, uwzględniając poziom wynagrodzeń prokuratorów i pracowników prokuratury oraz rodzaj wykonywanych przez asystentów prokuratorów zadań.”,

c) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do asystentów prokuratorów stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sądów dyscyplinarnych, sędziów sądów wojskowych, asystentów sędziów oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5, art. 8, art. 22b § 2, art. 37 § 8, art. 37e § 1 i 3, art. 40, art. 41a–41e, art. 42, art. 44–52, art. 53 § 1–3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 3–6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73–75, art. 77 § 2–2b, § 3a, § 4 i § 6–7, art. 78 § 1–4, art. 78a § 1–3 i § 6, art. 79, art. 80 § 2d–2h i § 4, art. 82a, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c–2, § 6, § 7 i § 9–12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1 i 2, art. 99, art. 100 § 1–4, art. 101 § 2–4, art. 102, art. 104–106d, art. 106f, art. 106g, art. 108, art. 111, art. 114 § 5–7, art. 115–118, art. 120–122, art. 125–128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171–174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41 § 2, art. 41e, art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8, art. 106e i art. 148 § 3 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego – Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;
- 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 26, poz. 157, Nr 56, poz. 459 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 113, poz. 659.

dotatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁹⁾);

- 3) oceny pracy sędziów sądów wojskowych dokonują sędziowie wizytatorzy, powoływani przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów wojskowego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium wojskowego sądu okręgowego; negatywna opinia kolegium jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca; kandydatów do sprawowania funkcji wizytatora zgłasza prezes wojskowego sądu okręgowego;
- 4) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172–174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 6) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 7) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639 i Nr 113, poz. 659) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyty w art. 3b ust. 1–3, art. 4 ust. 5 i 6, art. 8 ust. 1 i 4, art. 12b ust. 1 oraz art. 12c w różnych przypadkach wyraz „prezes” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „dyrektor sądu”;
- 2) w art. 3a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy dyrektor sądu, o którym mowa w art. 5 pkt 1, lub właściwy prokurator, o którym mowa w art. 5 pkt 5–8, zwany dalej „prokuratorem”, może zwolnić z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części osobę, wybraną w drodze konkursu na staż urzędniczy, zwanego dalej „konkursem”, która wykaże się wymaganą programem stażu urzędniczego wiedzą teoretyczną, w szczególności znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, umiejętnościami stosowania tej wiedzy w praktyce oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.”;
- 3) w art. 4 uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 5:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w sądzie – dyrektor sądu,”
 - b) uchyla się pkt 2 i 3;

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654 i Nr 122, poz. 696.

5) w art. 11a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy dyrektor sądu apelacyjnego lub prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub prokuraturze na obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: głównego księgowego i audytora wewnętrznego, a w prokuraturze zajmujący stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pozostawał co najmniej osiem lat na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez osiem lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego lub pracował w charakterze asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym co najmniej dwa lata.”;

2) w art. 7 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w art. 6 § 1 pkt 1–4 i 6, jeżeli ukończył 40 lat oraz pozostawał co najmniej dziesięć lat na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez dziesięć lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza. Wymaganie ukończenia 40 lat nie dotyczy sędziego, który co najmniej przez trzy lata pozostawał na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.²¹⁾) w art. 22 w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z 2009 r. Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 36, poz. 196.

„6) ma co najmniej dziesięcioletni staż pracy na stanowisku sędziego, prokuratora, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa albo wykonywania w Polsce zawodu adwokata, radcy prawnego lub notariusza.”.

Art. 7.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. Nr 26, poz. 157, z późn. zm.²²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opracowywanie programu stażu na stanowisku referendarza sądowego, odbywanego w ramach aplikacji sędziowskiej, oraz organizowanie przebiegu stażu;”;

2) w art. 17:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Warunkiem dopuszczenia do drugiego etapu konkursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest uzyskanie z testu minimum punktów określonego, w drodze zarządzenia, przez Ministra Sprawiedliwości. Jeżeli liczba kandydatów, którzy uzyskali minimum punktów, jest większa niż dwukrotność limitu przyjęć na aplikację ogólną w danym roku, do drugiego etapu konkursu dopuszczeni zostają kandydaci, stosownie do liczby uzyskanych punktów, w liczbie odpowiadającej dwukrotności limitu przyjęć. Przepisy art. 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Test oraz zadania w ramach pracy pisemnej ze wskazaniem form ich przygotowania opracowuje zespół konkursowy powołany, po uzyskaniu opinii Rady, przez Ministra Sprawiedliwości. Testy oraz zadania i formy ich przygotowania są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 5 sędziów co najmniej sądu okręgowego lub wojewódzkiego sądu administracyjnego oraz 2 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości;”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przewodniczącego zespołu konkursowego wyznacza, spośród jego członków, Minister Sprawiedliwości.”,

d) w ust. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 25, poz. 219, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307.

²²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 56, poz. 459, Nr 178, poz. 1375 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 113, poz. 659.

„2) 5 sędziów co najmniej sądu okręgowego lub wojewódzkiego sądu administracyjnego oraz 2 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości;”;

3) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przed przystąpieniem do konkursu kandydat uiszcza opłatę za udział w konkursie. Opłata stanowi dochód Krajowej Szkoły.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku złożenia przez kandydata, nie później niż 14 dni przed terminem pierwszego etapu konkursu, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w konkursie, Dyrektor Krajowej Szkoły, na wniosek kandydata, zwraca dwie trzecie uiszczonej opłaty.”;

4) w art. 25 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na czas odbywania przez aplikanta praktyk, zgodnie z programem aplikacji ogólnej, Dyrektor Krajowej Szkoły, w uzgodnieniu z patronem koordynatorem, wyznacza aplikantowi patrona każdej z praktyk, który zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie praktyki i niezwłocznie po jej zakończeniu przedstawia patronowi koordynatorowi pisemną opinię wraz z oceną przebiegu praktyki. W oparciu o te opinie i oceny patron koordynator sporządza końcową opinię i ustala łączną ocenę przebiegu praktyk, stanowiącą średnią arytmetyczną ocen wystawionych przez patronów poszczególnych praktyk.”;

5) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O kolejności miejsca na liście klasyfikacyjnej aplikantów decyduje suma punktów stanowiąca sumę ocen uzyskanych przez aplikanta z zaliczonych sprawdzianów oraz łącznej oceny przebiegu praktyk. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez aplikantów o kolejności decyduje suma punktów stanowiąca sumę ocen uzyskanych przez aplikanta ze sprawdzianów. Przepis art. 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która ukończyła aplikację ogólną oraz spełnia kryteria określone w art. 22 pkt 1–4, może, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej listy klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub prokuratorskiej albo o zatrudnienie na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego.”;

7) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły kwalifikuje aplikantów, którzy złożyli wniosek o zatrudnienie na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego do zatrudnienia na tych stanowiskach według kolejności umieszczenia kandydatów na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, do wyczerpania limitu

wolnych stanowisk, przedstawionych w wykazie, o którym mowa w ust. 5.

2. Aplikantom przysługuje prawo wyboru stanowiska i miejsca zatrudnienia stosownie do kolejności umieszczenia kandydatów na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2.
3. O zakwalifikowaniu do zatrudnienia w poszczególnych sądach Dyrektor Krajowej Szkoły zawiadamia właściwego prezesa sądu oraz aplikanta.
4. Aplikant powinien zgłosić się w celu podjęcia zatrudnienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3. W razie nieusprawiedliwionego niepodjęcia zatrudnienia zakwalifikowanie traci moc.
5. Minister Sprawiedliwości określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę wolnych stanowisk referendarzy sądowych i asystentów sędziów przeznaczonych dla osób, które ukończyły aplikację ogólną, uwzględniając zapotrzebowanie poszczególnych sądów na dany rodzaj stanowisk.”;

8) art. 31 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 31. 1. Aplikacja sędziowska trwa 48 miesięcy i rozpoczyna się nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia listy, o której mowa w art. 29 ust. 3.
2. W ramach aplikacji sędziowskiej aplikanci odbywają w okresie 30 miesięcy zajęcia w Krajowej Szkole i praktyki zgodnie z programem aplikacji, a w okresie kolejnych 18 miesięcy staż na stanowisku referendarza sądowego, zgodnie z programem aplikacji. Przepisy art. 25 ust. 4 i 5 oraz art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.
 3. W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej zostaje zatrudniony na stanowisku referendarza sądowego na czas nieokreślony.”;

9) w art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W terminie 30 dni od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego z wynikiem pozytywnym, Dyrektor Krajowej Szkoły kieruje aplikanta do odbycia stażu na stanowisku referendarza sądowego. Przepisy art. 34 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.”;

10) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Dyrektor Krajowej Szkoły powołuje patronów koordynatorów oraz patronów praktyk i staży spośród, odpowiednio, sędziów, referendarzy sądowych i prokuratorów, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.”;

11) w art. 52 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) organizację, szczegółowe warunki i tryb odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej, szczegółowe warunki odbywania w trakcie aplikacji sędziowskiej stażu na stanowisku referendarza sądowego, jak

również sposób ustalania systemu punktowego oceny zaliczania sprawdzianów i ich poprawek, praktyk i stażu, objętych programem poszczególnych aplikacji, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska, odpowiednio, asystenta sędziego, asystenta prokuratora, referendarza sądowego, sędziego i prokuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów, a także wzór dyplomu ukończenia aplikacji ogólnej;”.

Art. 8.

W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zebranie przedstawicieli zebrań sędziów sądów apelacyjnych wybiera spośród swego grona dwóch członków Rady.”;

2) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zebrania sędziów sądów apelacyjnych wybierają przedstawiciele zebrań sędziów sądów apelacyjnych spośród swych członków w liczbie jednej piątej liczby sędziów danego sądu apelacyjnego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wybory przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 i 2, przeprowadza się najpóźniej na miesiąc przed upływem kadencji członków Rady, wybieranych spośród sędziów sądów powszechnych. Przedstawiciele wybierani są na okres czterech lat.”.

Art. 9.

Przepisy art. 26 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do osób pełniących funkcję prezesa sądu oraz wiceprezesa sądu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10.

Kadencje kolegiów sądów apelacyjnych i okręgowych, działających w dotychczasowym składzie, wygasają z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11.

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kierownicy finansowi sądów rejonowych, liczący w dniu 1 stycznia 2013 r. co najmniej piętnaście stanowisk sędziowskich, stają się dyrektorami sądów w rozumieniu art. 21 § 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Stosunki pracy osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska kierowników finansowych sądów rejonowych, liczący w dniu 1 stycznia 2013 r. mniej niż piętnaście stanowisk sędziowskich, wygasają z dniem 31 marca 2013 r., chyba że wcześniej zostały rozwiązane lub wygasły. Do tego czasu pozostają w mocy dotychczasowe warunki wynagradzania tych osób.
3. W terminie do dnia 31 marca 2013 r. Minister Sprawiedliwości określi nowe warunki wynagradzania osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszą ustawą, z tym że wysokość ustalonego na nowo miesięcznego wynagrodzenia nie może być niższa od wysokości dotychczas przysługującego miesięcznego wynagrodzenia. Do czasu ustalenia nowych warunków wynagradzania pozostają w mocy warunki dotychczasowe.
4. W okresie do dnia 31 grudnia 2014 r. osoby powołane na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, które nie spełniają wymagań określonych w art. 32a § 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane uzupełnić wykształcenie z zakresu zarządzania instytucjami publicznymi.
5. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 4, Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu na wniosek prezesa danego sądu.
6. Osoby powołane na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, o których mowa w ust. 1, które nie spełniają wymogu określonego w art. 32d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są zobowiązane wystąpić z partii politycznej lub zaprzestać pełnienia funkcji publicznej w terminie do dnia 31 grudnia 2012 r.
7. W przypadku niewypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 6, Minister Sprawiedliwości odwołuje dyrektora sądu.
8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio do osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska zastępców dyrektorów sądów apelacyjnych, zastępców dyrektorów sądów okręgowych oraz zastępców kierowników finansowych sądów.
9. W okresie do dnia 1 stycznia 2013 r. prezesi sądów mogą powierzyć, odpowiednio, dyrektorom sądów apelacyjnych, dyrektorom sądów okręgowych oraz kierownikom finansowych sądów rejonowych, o ile zostali powołani w sądach liczących co najmniej piętnaście stanowisk sędziowskich:
 - 1) kierowanie działalnością administracyjną sądu, w zakresie wskazanym w art. 8 pkt 1, ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) zwierzchnictwo służbowe i dokonywanie czynności z zakresu prawa pracy oraz reprezentowanie sądu w tym zakresie wobec pracowników sądu z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów,

- 3) określanie, w porozumieniu z prezesem sądu, rozmieszczenia i liczby poszczególnych stanowisk, na których zatrudniani są pracownicy sądu z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów w wydziałach sądu,
 - 4) reprezentowanie Skarbu Państwa również w zakresie zadań sądu.
10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, prezes sądu co najmniej raz w roku określa potrzeby sądu konieczne dla zapewnienia warunków prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania przez sąd zadań, o których mowa w art. 1 § 2 i 3 ustawy wskazanej w art. 1, biorąc pod uwagę prawidłowy ich zakres; nie może jednak wydawać dyrektorowi poleceń, dotyczących powierzonych kompetencji, z wyjątkiem określonej w ust. 9 pkt 3.
11. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe osób powołanych na stanowiska kierowników finansowych sądów rejonowych oraz ich zastępców przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy lub realizacji zadań z zakresu nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów.

Art. 12.

1. Termin pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji, o których mowa w art. 33 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyznacza się przed upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Kadencje członków zgromadzenia ogólnego sędziów sądu apelacyjnego wygasają z dniem poprzedzającym datę pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji, nie później jednak niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Do czasu pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów apelacji zadania zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wymienione w art. 34 pkt 1–4 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonują:
 - 1) zgromadzenia ogólne sędziów sądu apelacyjnego – w zakresie pkt 1, w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego, oraz w zakresie pkt 2–4;
 - 2) zgromadzenia ogólne sędziów okręgu albo zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu – w zakresie pkt 1, w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądów okręgowych.
4. Zgromadzenia ogólne sędziów okręgu i zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, działają w dotychczasowym składzie do czasu upływu kadencji ich obecnych członków.

Art. 13.

1. Członkowie Krajowej Rady Sądownictwa wybrani spośród sędziów sądów powszechnych przed wejściem w życie niniejszej ustawy pełnią swoje funkcje do czasu upływu kadencji.
2. Kadencje przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji oraz kadencje przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów okręgów, wybranych przed wejściem w życie ustawy, wygasają z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14.

Powierzenie, na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcji przewodniczących wydziałów na czas nieoznaczony ustaje z mocy prawa z upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie z pełnienia tej funkcji w trybie art. 11 § 3a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15.

1. Powoływanie na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych, z tym że po wygaśnięciu kadencji członków zgromadzeń ogólnych sędziów sądu apelacyjnego kandydatury na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, z zastrzeżeniem art. 59 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.
2. Oceny kwalifikacji asesorów sądowych, którzy zgłosili swoje kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, dokonuje się w trybie i na zasadach obowiązujących przy dokonywaniu oceny kwalifikacji kandydatów zajmujących stanowiska sędziów sądów powszechnych oraz przy uwzględnieniu przestrzegania dyscypliny pracy, doskonalenia sposobu wykonywania obowiązków i podnoszenia kwalifikacji, umiejętności współpracy, jak również predyspozycji osobowościowych do zawodu sędziego.

Art. 16.

Akty delegowania sędziów sądów rejonowych i sędziów sądów okręgowych do sądów wyższych wygasają z mocy prawa z upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej upłynął okres delegowania lub nastąpiło odwołanie bądź ustąpienie sędziego z delegowania.

Art. 17.

1. Prezesi sądów apelacyjnych powołają sędziów wizytatorów, o których mowa w art. 37d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Powierzenie, na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcji wizytatorów na czas nieoznaczony ustaje z mocy prawa z upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie z pełnienia tej funkcji.

Art. 18.

1. Pierwsze wizytacje wydziałów sądów, o których mowa w art. 37c § 1 ustawy, o której mowa w art. 1, obejmujące oceny pracy sędziów, o których mowa w art. 106a–106g tej ustawy, zostaną przeprowadzone po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Prezesi sądów apelacyjnych ustalą plan przeprowadzenia wizytacji, o których mowa w ust. 1, w wydziałach sądów działających na obszarze apelacji, mając na uwadze konieczność należytej organizacji pracy sędziów wizytatorów oraz wdrożenia czteroletniego cyklu przeprowadzania kolejnych wizytacji wydziałów.
3. Pierwsze wizytacje wydziałów sądów, o których mowa w ust. 1, obejmą okres po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy; każda następna wizytacja obejmie kolejny czteroletni okres pracy, liczony od dokonania poprzedniej wizytacji.

Art. 19.

Sąd dyscyplinarny, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z urzędu podejmuje decyzję w przedmiocie dalszego zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych, jeżeli zawieszenie nastąpiło na podstawie art. 129 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w związku z wydaniem uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne lub umyślne ścigane z oskarżenia prywatnego. Przepisy art. 131 § 1, 4 i 5 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 20.

1. Zarządzenia i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dotyczące organizacji sądów powszechnych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 19 § 1, art. 20 oraz art. 32a § 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 67 § 2, art. 155 § 6 oraz art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie, odpowiednio, art. 67 § 2, art. 155 § 6 oraz art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 150 § 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do przeprowadzania konkursu na stanowisko referendarza sądowego stosuje się

odpowiednio dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 155a § 7 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 21.

1. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sądzie rodzinnym, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego, dotyczące demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, jak również leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych.
2. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sądzie gospodarczym, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa gospodarczego.
3. Ilekroć w przepisach innych ustaw jest mowa o sądzie pracy lub ubezpieczeń społecznych, rozumie się przez to wydział sądu, do którego właściwości należą sprawy z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych.

Art. 22.

Przepisów art. 41a–41e ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do postępowań w sprawach skarg i wniosków dotyczących działalności sądów, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23.

1. Pierwsze wizytacje jednostek organizacyjnych prokuratury, obejmujące okresowe oceny prokuratorów, o których mowa w art. 62e–62k ustawy wskazanej w art. 2, zostaną przeprowadzone po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Prokuratorzy, o których mowa w art. 10 ust. 2a ustawy wskazanej w art. 2, ustalą plan wizytacji, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność wdrożenia czteroletniego cyklu przeprowadzania kolejnych wizytacji jednostek.
3. Pierwsze wizytacje jednostek organizacyjnych prokuratury, o których mowa w ust. 1, obejmą okres po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy; każda następna wizytacja obejmie kolejny czteroletni okres pracy, liczony od dokonania poprzedniej wizytacji.

Art. 24.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 100a ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 100a ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 46–48, pkt 51, pkt 53, pkt 54, pkt 55 lit. c, pkt 56 i 57, pkt 62, pkt 68 lit. a w zakresie dodawanych § 2d–2l, art. 2 pkt 7–9, art. 7 pkt 1–2, pkt 3 lit. b, pkt 4–5, pkt 8–11, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 14, pkt 15 lit. a i c, pkt 21–24, pkt 25 w zakresie art. 34 pkt 4, pkt 76–78, art. 4 i art. 7 pkt 3 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 17 czerwca 2011 r.

DPUE - 920 - - 11/ma, jf/

SM-1334

dot.: SPC-015-56/11 z 21.06.2011 r.

Pan
Wojciech Wilk
Zastępca Przewodniczącego
Komisji Sprawiedliwości i Praw
Człowieka
Sejm RP

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw ujętego w sprawozdaniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk 4330) wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej*

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

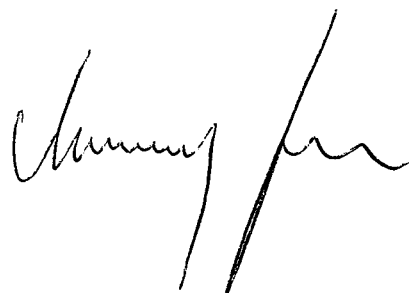
Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych przewiduje dodanie w art. 151b § 21, który stanowi, że referendarzowi za pracę wykonywaną poza obowiązującym go czasem pracy w niedzielę lub święto przysługuje inny dzień wolny. W tym kontekście należy zaznaczyć, że art. 5 dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy¹ przyznaje każdemu pracownikowi prawo do 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku tygodniowego, przy czym w przypadku, gdy uzasadniają to warunki obiektywne, techniczne lub organizacji pracy, można stosować minimalny okres odpoczynku w wymiarze 24 godzin. Jednocześnie zgodnie z art. 16 dyrektywy, w celu stosowania art. 6 dyrektywy dotyczącego minimalnego odpoczynku tygodniowego stosuje się dwutygodniowy okres rozliczeniowy. Minimalny okres nieprzerwanego odpoczynku tygodniowego powinien więc zostać udzielony do końca

¹ Dz.Urz.UE L 299 z 2003 roku, str. 9 Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, tom 4, str. 381.

następnego tygodnia przypadającego po tygodniu w którym odpoczynek nie został udzielony. Obecne rozwiązanie, które nie przewiduje w jakim okresie referendarzowi ma zostać przyznany minimalny okres odpoczynku tygodniowego, nie spełnia wymagań powyższej normy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem uwag zawartych w niniejszej opinii.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Krzysztof Kwiatkowski', written in a cursive style.

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości